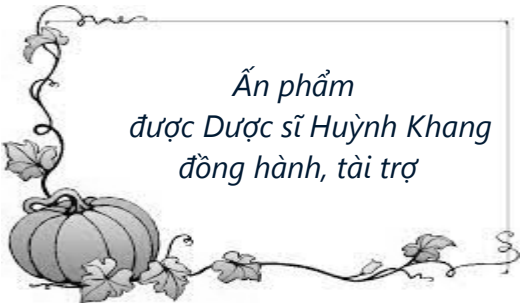


HOÀNG CƯỜNG

*Thơ*

Như một dòng sông



*Ấn phẩm  
được Dược sĩ Huỳnh Khang  
đồng hành, tài trợ*

HOÀNG CƯỜNG

Như một dòng sông

*Thơ*

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN





Thư Pháp chữ TÂM của Hoàng Cường

*M*ày đó, người bảo người  
thích sông hơn biển. Tôi  
cũng vậy! Có dịp đi dọc bờ  
sông trong ngày nắng lửa, hay mưa nguồn,  
lặng nhìn cây cỏ đôi bờ tư lự... Ở góc độ nào  
tôi cũng có thể đứng hàng giờ tư lự với sông!

Mỗi lần có dịp đi tàu, xe qua một chiếc  
cầu lòng tôi mang mang khói rạ, hay nhìn  
những ruộng nhớ đang dậy thì con gái...  
Lòng tôi cứ nao nao đăm đuối với ngút ngàn  
xa thẳm... khi sông về với biển sông tan...

Hình ảnh con sông quê thường xuyên  
xuất hiện trong thơ tôi.

## Giấc mơ phù sa

Có những chiều giông buồn xuống phố  
Bất chợt gặp bông hoa nhỏ vệ đường  
Hoa nhỏ vui đời con sâu cái kiến  
Rưng rưng nhạt nhạn niềm thương

Có những ngày theo buồn lên núi  
Lạc loài một bóng chim cô  
Chim bó bỏ tổ đi rồi  
Mây trời dạt trôi com áo  
Cuối đường cánh nắng lẻ loi

Có lần neo buồn bên suối  
Con bói cá tự đóng đình trên cọc nhọn  
Nó đang bói về giấc mơ của mình  
Giấc mơ của loài chim bói cá  
Cũng chỉ là một bữa no

✧ *Hoàng Cường*

*Đôi bạn về ngang xóm nhỏ  
Lũ trẻ đang rượt đuổi nhau  
Chúng chẳng thèm nghĩ về quá khứ  
Cũng không hề nghĩ đến tương lai  
Tiếng cười rộn vang trong gió*

*Đêm về  
Treo buồn lên gác trọ  
Dưới kia thành phố lung linh  
Nhân gian ẩn chứa bao tình?!...*

*Dòng sông thao thức  
Sông quê chở những chuyện buồn  
Hóa kiếp phù sa.*

**Tuy Hòa, ngày 04 - 11 - 2020**

**Tác giả**



## Thay lời tựa!

Cách đây khoảng 3 năm, Hoàng Cường có đến gặp tôi và đưa tôi xem bản thảo tập thơ *Như một dòng sông* của Cường mà hầu hết các bài thơ đó đã được in trên các tạp chí, tập san và các tờ báo có uy tín ở Đà Lạt, Thành phố Hồ Chí Minh và Phú Yên nơi anh sinh sống. Cường có mơ ước được in thành một tập thơ đàng hoàng, xem như kỷ niệm trong đời cầm bút của Cường. Tôi nghĩ đó là một ước muốn chính đáng, có trách nhiệm của người có nợ duyên với nghiệp văn chương. Tôi đặc biệt chú ý đến sự chân thành của Cường khi nói về sức khỏe và hoàn cảnh của mình. Cường biết tôi trước đây cũng đứng ra vận động in một vài tập sách của anh em bạn bè có tác phẩm tốt, nên Cường nói là tôi hiểu, muốn gửi gắm bản thảo cho tôi.

✧ *Hoàng Cường*

Phải nói là thơ của Hoàng Cường có nhiều người yêu thích, tôi có bạn bè khi nói chuyện văn nghệ thường hay nhắc đến thơ Cường. Chưa kể có người gọi, nhắn tin hỏi thăm về tác giả thơ, tôi hơi bất ngờ, bởi có bạn là nhà thơ ở Quy Nhơn, có bạn là nhạc sĩ ở Đà Lạt, có nhiều bạn là giáo viên ở Nha Trang, Phú Yên... tôi vui, vì tôi nhớ lần đầu tiên tôi đọc thơ của Hoàng Cường khi chưa biết Cường là ai trong một lần đi công tác ở Đà Lạt, tôi thích những câu thơ này:

*Một lần nữa ta lắng tìm Đà Lạt  
Sa xuống đèo mưa khước núi sau lưng  
Từ thuở trước những con đường rải lụa  
Vàng hoa thơ sương khói thom lừng...*  
(Đối ngôn cùng Đà Lạt)

Đó là một Đà Lạt mới lạ mà rất thơ, tác giả đã tránh những cái cũ đã có trong thơ nhiều người khi viết về Đà Lạt: sương giăng, thông reo, ngàn hoa, thung lũng mơ... và đây là hoài niệm về một Hà Nội trầm mặc ngàn xưa vẫn hiển trong những câu thơ đầy hình ảnh:

*Em có còn Hà Nội phố xưa  
Lá phũ thê có còn rơi lối vắng  
Ngõ không nhau dài thêm yên ắng  
Gõ lòng ta tiếng tàu điện ngày mưa*  
(Em có còn Hà Nội của ngàn năm)

✧ *Như một dòng sông*

Hoàng Cường rất giàu ý và nhạc trong những câu thơ về một vùng đất cụ thể, như chùm thơ viết về các nơi mà tác giả đã đến trong tỉnh Phú Yên:

*Chí Đức chiều xõa tóc em bay  
Miền Đông Sa nắng mềm vai áo  
Mộc miên em đỏ mùa hoa gạo  
Chí Thạnh đòi nghiêng phỏ dựng đá chùng mây!*

(Tuy An)

Viết về quê hương hết lòng cũng là một cách Hoàng Cường tạ ơn cho Tuy An quê mình, như Chiều xưa Nhân Mỹ:

*Sông cũng muốn dịu dàng nỗi nhớ  
Sao còn cào bờ bãi xa xanh?!*  
*Thanh bình quá miền quê yên tĩnh...  
Đò dọc đò ngang một thuở nao lòng...*

Những câu thơ đáng yêu quá, Tôi nghĩ rằng mọi người sẽ yêu quê hương mình hơn khi đọc những câu thơ như vậy. Hoàng Cường viết như tự đặt hàng cho mình, nhưng không cứng nhắc, cường điệu chút nào, thơ vẫn sáng sủa men đầy như vốn có:

*Thị trấn long lanh như hạt sương  
trong buổi sớm mai xuân  
Nhà xanh đỏ như chùm hoa ngũ sắc...*

(Sơn Hòa)

✧ *Hoàng Cường*

Hoặc mới mẻ với thực tại buôn làng đang ngày càng đổi mới trong xã hội đang phát triển:

*Em gái Ê-đê góp hoa rừng gửi tình lên Facebook*

*Chàng Đam-San thư gửi bạn Gmail...*

*Gửi lại Sông Hình nỗi niềm trắng phơ lau bạc*

*Tiếng chiêng công một thuở Hai Riêng...*

(Sông Hình)

Và làm sao không yêu La Hai phố núi trung du với phố, làng, sông, núi đan quện nhau, nhớ chợ phiên một thời và gồm xứ men xanh lưu dấu một miền văn hóa:

*La hai bạn! La Hai tôi!*

*Khúc du dương mùa nhớ*

*Phố bụi hoang hồ, chợ cứ phiên...*

*...Cha thò bát sứ men xanh xuôi triền*

*Phong Niên gió...*

(La Hai)

Hoàng Cường viết nhiều đề tài, quê hương, đất nước, con người, thiên nhiên, thân phận và tình yêu đôi lứa cứ như đợi sẵn, đến chỗ đẹp nhất là khỏa trần vào thơ một cách tự nhiên:

*Tình thoảng gió nhẹ như hơi thở*

*Nắng cũng buồn thương những ngày mưa!...*

*Mong manh quá nhành ti-gôn bé nhỏ*

*Chút hồng đời còn chúm chím môi nhau*

(Sắc hương gọi Hạ)

✧ *Như một dòng sông*

Hoặc lúc ẩn lúc hiện như vồn dĩ của thơ tình:  
*Trang thơ em viết cho ngày cũ*  
*Thức hoa vàng, dậy gió nam non*  
*Về em nhé! Vá loang kỷ niệm*  
*Áp trắng buồn ủ mộng ngày xuân!*  
(Viết cho mùa nhớ)

Và đây là một đoạn thơ có thể khái quát về nỗi niềm thân phận của tác giả, đọc mà thương thương từng con chữ, thương cả giấc mơ:

*Có những cuộc đời buồn như chiếc lá khô cong*  
*Dem khao khát đi vào giấc ngủ*  
*Xin đừng đánh thức,*  
*khi giấc mơ vừa mới chỉ bắt đầu*  
*Những giấc mơ nhọc nhằn xâm thực niềm đau*  
*Và ai đó xin khẽ khàng im lặng*  
*Cho mộng huyền không phải dở dang...*  
(Xin đừng đánh thức giấc mơ)

Hoàng Cường khao khát những điều bình thường trong cuộc sống, mà luôn cứ mãi dở dang, có lẽ Hoàng Cường tự trách mình hơn! Văn chương rất cần cá tính, chứ không phải cá nhân. Tôi vài lần đã giận Hoàng Cường, nhưng khi đọc thơ của Cường là tôi quên tất cả, chỉ còn có thơ của Cường tự tình với tôi, thơ trong trẻo, hồn nhiên, lãng mạng, đầy tình, mệnh mang như cánh đồng thơm mùi lúa nỡn.

✧ *Hoàng Cường*

Bạn mở tập thơ Như một dòng sông ra đọc, tôi tin, tâm hồn bạn sẽ hóa cánh bướm cùng lướt gió trên dòng sông ấy, mọi nặng nề trong tâm hồn sẽ tan biến, như tôi vậy.

Nhân đây tôi cũng thay mặt những người yêu thơ Hoàng Cường, cảm ơn Dược sĩ Huỳnh Khang và các cộng sự, với tinh thần gan đực khơi trong, luôn nhìn về phía tích cực, đã nhận bản thảo, nhiệt tình giúp đỡ từ kinh phí đến các khâu kỹ thuật để tập thơ được ra mắt bạn đọc.

**Tp. Tuy Hòa, đêm 26/10/2021**  
**NSND - Nhạc sĩ Cao Hữu Nhạc**

❄ *Như một dòng sông*

## *Phần 1*

# THƠ VIẾT VỀ ĐỊA DANH

---

### *Có một ngày xa*

*Hà Nội mờ sương  
Ngày em mùa nhớ  
Áo len dài sao đủ ấm tình đông  
Phố hoài cổ  
Câu kinh đã cũ  
Núi chân ai  
Lú rú nguyệt cầm  
Họa mi em, mắt huyền xa vời vợi  
Trăng hoang hồ lối nhỏ nguyệt âm  
Hà Nội nhé  
Mùa xưa mùa cúc trắng  
Bên hiên chiều ta vọng một lời ru  
Hài thương nữ, niệm lòng cố xứ*

✧ *Hoàng Cường*



*Họa mi em  
Ta từ độ trắng mùa  
Du tử ta  
Ngân lời thương già bạn  
Khúc du hương nén một tiếng thở dài  
Ừ, thôi nhé  
Cửa Ô từ tạ  
Có lạnh thắm đêm ngược thời trai  
Ta lặng lòng giữa đời com áo  
Em chiêu nghi  
Ta thương nhé  
Mùa xưa...*



*Em có còn Hà Nội  
của ngàn năm!*

*Em có còn Hà Nội phố xưa  
Lá phũ thê có còn rơi lối vắng  
Ngõ không nhau dài thêm yên ắng  
Gõ lòng nhau tiếng tàu điện ngày mưa!*

*Em có còn Hà Nội lúc ban trưa  
Cây sấu già chỉ còn trơ cuống  
Bữa cơm thường có còn xanh rau muống  
Chiếc làn xinh có còn ủ môi thơm?!*

*Em có còn Hà Nội lúc chiều hôm  
Trăng trên phố cũng hiền đến lạ  
Bước em qua hồ Thiên Quang khúc xạ  
Ánh đèn đường hắt bóng vàng trắng*

✧ Hoàng Cường

*Em có còn Hà Nội của ngàn năm!  
Tình theo tình Hà Nội hoa vàng phố  
Ngày xa đó tình thơ ươm vàng lúa  
Mộng “kiều thơm” (\*) còn mãi nhân gian!*

*Em có còn Hà Nội những băng khuâng  
Đêm vắng hiển nghe mùa tình trở gió  
Dấu hào hoa hay một đời khốn khó  
Hà Nội ơi! Tiếng gọi yêu thương!*

-----  
(\* “Đêm mơ Hà Nội dáng kiều thơm...”  
(thơ Quang Dũng)

## *Dù chỉ một lần*

*Dù chỉ một lần thôi em đến  
Đà Lạt mây vờn nắng thình không  
Người đi chậm chậm trong phố lạnh  
Khăn áo che ai ấm chút lòng!*

*Dù chỉ một lần thôi em đến  
Mây trời sẽ trắng đỉnh Lang Biang  
Con đường dốc nhỏ thôi mưa bụi  
Hoa cúc vườn ai lại nở vàng*

*Dù chỉ một lần thôi em đến  
Mặt hồ thôi gợn sóng lăn tăn  
Cỏ dại thôi lất lay chiều biếc  
Chuông chiều thôi đồng vọng trên không*

*Dù chỉ một lần thôi em đến  
Nắng ấm theo em trải khắp đồi  
Phố xá ngỡ ngàng bình tĩnh giấc  
Vọng tiếng xe đêm những bồi hồi*

*Dù chỉ một lần thôi em đến  
Em đến rồi em lại ra đi  
Cứ để khoảng trời xanh kia ở lại  
Đà Lạt cùng anh những thăm thì!*

## *Đà Lạt và Tôi*

*Đà Lạt ơi! Anh là người đến muộn  
Con phố trong thơ nay hóa lạ rồi  
Trăng khóc mưa rào ai giăng lối  
Cỏ xanh nào thương ta chia phôi.*

*Đà Lạt ơi! Anh người đến muộn  
Nhánh tâm xuân vương vít bụi đời  
Hoa marguerite guộc gãy cánh nắng  
Rất giản dị bên đời thâm lặng  
Đón đưa ai những cánh đã quy?  
Trạng nguyên đỏ thương từng chiếc lá  
Rụng xuống chiều  
thầm nhớ  
người đi  
Những thân liễu ngàn đời  
vẫn liêu trai mộng寐*



*Giấu nỗi niềm trong sắc đỏ rưng rưng  
Không phải là thông vi vút giữa rừng  
Chỉ lặng lẽ những con đường xa ngái  
Cánh thiên di xiêu bạt chiều tà...!*

*Đà Lạt ơi! Anh người tình đến muộn  
Những mùa hoa vẫn nở giữa vườn xanh  
Câu thơ cũ còn dăm người nhắc nhở  
Dẫu muộn màng, Đà Lạt mãi trong anh!*

✧ Hoàng Cường

## Đà Lạt và Em

Anh và em một đêm sương huyền mộng  
Đà Lạt mơ lặng lẽ ngủ bên hồ  
Bến xe khuya người vội vàng trốn lạnh  
Em bên anh trong thắc thỏm đợi chờ

Chà đêm ấy Đà Lạt mưa nhiều lắm  
Liễu lạnh chừ rữ bóng xuống Xuân Hương  
Em thơ ngây làm anh trẻ lại  
Hạt mưa rơi cũng hóa vô thường

Em cô bé lần đầu tiên xa xứ  
Ru hồn mình trong giấc mộng văn chương  
Anh trốn mình lảng đời trong câu chữ  
Ai khiến xui cho hai đứa chung đường

Có gì đâu một thoáng hơi sương  
Đêm tháng bảy hóa hoài niệm  
Ta chia tay cho hành trình nối tiếp  
Mãi trong nhau một đêm trắng trong đời!

Báo Phú Yên đăng ngày 10/09/2017

## *Đổi ngôn cùng Đà Lạt*

*Một lần nữa ta lắng tìm Đà Lạt  
Sa xuống đèo mưa khước núi sau lưng  
Từ thuở trước những con đường rải lụa  
Vàng hoa thơ sương khói thơm lòng*

*Ta đã đến rồi ta chiêm bái  
Và ra đi mang chóa rượu tình  
Vít cong cần chiêu từng ngậm đắng  
Thả lên trời làm khói mong manh*

*Hoa vôi cỏ làm ta ngắt ngưỡng  
Tiếng chuông chùa thấm đắm sương mai  
Than Thở chi Lũng Tình khờ khạo  
Lướt thông ngàn ta độc bản ly tao*

✧ *Hoàng Cường*

*Dem Ân Ái giăng lên từng phiên khúc  
Ngàn năm sau vẫn nhẫn nại Đòi Cù  
Ngày thơ dại mon men bờ ảo vọng  
Đêm giao mùa lãnh đạm Hồ thu*

*Vòng nguyệt quế lệ hoa ngậm nắng  
Đà Lạt thơ trong kiếp nhân sinh  
Mây Ngoạn Mục đã già từ Trúc Viện  
Bến thiên niên võ vạc hoang tình*

*Thân đồng vọng ta tìm nơi diện mục  
Langbian đối biện u linh.*



## *Đà Lạt đêm*

(Cho ĐGH)

*Đà Lạt đêm  
Đi hoang theo từng con dốc nhỏ  
Mông muội tìm về  
Thành phố lung linh ngái ngủ  
Ta lạc lõng giữa người  
Bạn và tôi hai tâm hồn giá  
Cùng thấp lửa đêm nguyện cầu  
Chiêm bái đồi hoang  
Nụ đào chúm chím  
Giọt buồn nào rơi xuống vai nhau  
Đi và đi... phó vùi tâm tưởng*

*Em về, phố vắng trong tôi  
Giọt tim rơi  
Nỗi niềm sót lại  
Những kẻ hành hương  
Mùa mi-mô-za chưa nở  
Trái thông khô chưa đến được tay người*

*Ta đứng đầu con dốc  
Nghe tiếng thét gào từ cõi u linh  
Nghìn năm thương tiếc  
Chôn tình u mê!*

✧ Hoàng Cường



## *Đà Lạt tình*

*Rong rong phố chiều Đà Lạt  
Cũng may còn một chút duyên  
Đuối con dốc già mưa dạt  
Thương nhau âm lạnh cao nguyên!*

## Cầu Đôi (\*)

Ngày xưa bên Cầu Đôi  
Có hai người yêu nhau dắt tay qua cầu  
Chiều lẳng xuống sông uốn mình qua núi  
Phố thưa người, hạt mưa rơi, thật sâu!

Có một thời chưa xa  
Người lính trẻ thường tìm ra chỗ hẹn  
Cô gái trốn mẹ đến bên cầu  
Họ cùng nói với nhau, thật lâu!

Mười năm sau  
Một người đàn ông đứng ngóng  
Những chiếc xe lam vội vã qua cầu  
Chở những chạt vật đời thường,  
những số phận đi đâu!?

✧ Hoàng Cường

*Trên xe có một người đàn bà  
với bao thứ xách mang linh kinh  
Cái cho chồng, cho con, cái cho lợn cho gà...  
Một chiều mưa ngoi ngợp đi qua  
Bà dừng lại những điều toan tính  
Lặng lẽ nhìn: Con đò ai cắm sào đứng đợi  
Rớt xuống, một hạt mưa  
ướt nhòa vạt áo...!*

*Đôi trai gái lại đưa nhau qua cầu  
Họ thì thâm nguyện ước chung đôi  
Để rồi...!  
Ngàn năm vẫn CẦU ĐÔI!*

-----  
(\* ) Cầu Đôi là một cây cầu nằm trong lòng Tp. Quy Nhơn, tỉnh Bình Định.

## *Thành phố trẻ*

*Thành phố trẻ nhớ một thời chưa cũ  
Bên sông Ba hoa nắng nở lung trời  
Em Ngọc Lãng dâng mùa hoa thôn nữ  
Qua Đà Giang bắt nhịp đời vui*

*Kìa Nạn Tháp bạch đàn vẫy gió  
Bạn tôi ơi, ngày đó tuổi thơ  
Cũng đã từng trèo núi xem hoa  
Và tôi thích khoảng trời cao phóng khoáng*

*Thành phố trẻ chưa một lần hào nhoáng  
Chỉ ẩn sâu trong trầm tích bãi bồi  
Lịch sử đi qua thiếu thốn một thời  
Đang tấu lên khúc ca hùng tráng*

*Anh dắt em qua chiều mưa trong sáng  
Nghe thân quen tiếng gọi thùy dương  
Thơ đã nói Tuy Hòa về “Gió...” (\*)  
Ai lung linh chút nắng Tuy Hòa?!*

*Không vương giả, ôn ào tráng lệ  
Thành phố quê tôi rất đổi hiền hòa!  
Bạn cứ đến một lần thôi để nhớ  
Thành phố dễ thương như “cái thuở ban đầu...”!*

-----

(\*) “Nhớ máu”- thơ Trần Mai Ninh  
Báo Phú Yên đăng ngày 02/01/2010



## Phú Hòa

Cua Cánh Cò một chiều đông  
Những cánh buồm ngược sóng  
Đập Đòng Cam nước chia về hai ngã  
Thương làng, nghiêng nón qua sông

Em của ngày mưa xắn quần đi học  
Em của ngày nắng vẫn mênh mông  
Câu hò nhớ ai lội về Đông Phước  
Bánh trắng Đông Bình gút gió đồng thơm

✧ Hoàng Cường

Mái nhà xưa rêu xanh Hòa Trị<sup>(1)</sup>  
Gành Đá thương ai neo lại giữa làng  
Thành Hồ<sup>(2)</sup> kia giờ chỉ là phế tích  
Ta thấy gì qua mảnh vỡ thời gian

Đêm Đại Bình còn thơm mùi é trắng  
Tim tím bông giẻ thấp thoáng vườn mưa...  
Em có còn bên bờ giậu biếc  
Đợi ta về rào lại mảnh vườn thưa?!...

Với Phú Hòa ta vẫn miền biên viễn  
Ta vẫn thương hoài một bến quê!

-----  
(1) Nơi có đền thờ danh nhân Lương Văn Chánh

(2) Thành Hồ thuộc xã Hòa Định Đông, huyện Phú Hòa

Báo Phú Yên đăng ngày 29/12/2019



## *Sơn Hòa*

*Qua Đốc Võng Sơn Hòa hiện  
Thị trấn long lanh như hạt sương  
trong buổi sớm mai xuân  
Những thung xa vẫn gọi lũng gần  
Nhà xanh đỏ như chùm hoa ngũ sắc  
Hồ Suối Bùn như nhiên trầm mặc  
Giữa lòng hồ lắng hạt phù sa!*

*Bến Tây Hòa đò có còn qua  
Cầu Sông Ba ai vội về bên ấy  
Em thôn nữ của một thời xa lắm  
Xóm Vườn nào hoa bưởi có còn thơm?  
Chiều sông Ba vạt nắng có vàng hơn  
Em hong tóc cho đời xanh mía mật...!*

✧ *Hoàng Cường*

*Về phố núi ta tìm ngày đã mất  
Nghe thì thảm tiếng thác vọng vào đêm  
Trăng Sim mùa - thương câu hát cũ  
Tịnh Sơn còn mưa núi những chiều lam  
Chợt rung lòng cầu Mống đã lạ chân  
Sao mãi trắng sương - đêm Hòn Ngang huyền vũ...!*

*Tình sơn cước như non ngàn thác lũ  
Gọi mưa nguồn từ Thác Khói, Sông Mây (\*)!*

-----  
(\*).Thác Khói, Sông Mây là những địa danh trên sông Ba - Theo lời những người dân tộc Ê-đê lớn tuổi của xã Suối Trai kể lại: Trước khi làm thủy điện, thác nước lớn ở đây đổ xuống tung bọt trắng xóa, hơi nước bốc lên mờ ảo, cảnh tượng rất kỳ vĩ nên dân bản gọi là Sông Mây. (Xin đừng nhầm với buôn Suối Mây bên bờ nam sông Ba của người Tày ngoài Bắc di cư vào sau năm 1975). Hiện Thác Khói, Sông Mây đã chìm dưới lòng hồ thủy Sông Ba Hạ...

❄ *Như một dòng sông*

## *Sông Hình*

*Ngày Đức Bình Tây nhớ đêm ngoan phố núi  
Hồ Trung Tâm soi bóng chiều buông  
Em có còn em của một ngày quá vắng  
Thuyền câu trăng mắc lưới lòng hồ!*

*Câu Sông Hình rẽ lòng về Chí Thán  
Bên kia bờ cỏ quận mờ sương  
Em gái Ê-đê góp hoa rừng gửi tình lên Facebook  
Chàng Đam-san thư gửi bạn Gmail  
Chập chùng xa nương rẫy gieo neo  
Nhớ hương thôn một mùa đời xa ngái*



*Mang yêu thương ai dưới biển lên rừng  
Nhưng ngày mưa... núi có rưng rưng?!  
Chiều lẳng thác chênh vênh hoa đá  
Nghe nỉ non tiếng vọng H'Ly<sup>(1)</sup> ...!*

*Gởi lại Sông Hinh nỗi niềm trắng phơ lau bạc  
Tiếng chiêng công một thuở Hai Riêng<sup>(2)</sup>!*

-----  
(1) Thác H'Ly - điểm du lịch mới của Sông Hinh còn có tên là thác Tây Du Ký.

(2) Hai Riêng - thị trấn trung tâm huyện lỵ Sông Hinh, tỉnh Phú Yên.

Báo Phú Yên đăng 18/02/2018

✧ *Như một dòng sông*

## *Tuy An*

*Chí Đức chiều xoa tóc em bay  
Miền Đông Sa nắng mềm vai áo  
Mộc miên em đỏ mùa hoa gạo  
Chí Thạnh đôi nghiêng phở dựng đá chùng mây!  
Tháp thoáng trắng sương cánh vạc đã gầy  
Hoài thương nữ tay thon góm cổ  
Quảng Đức mờ xa lối xưa thổ mộ  
Phường lụa tơ trời mưa giăng viễn phương!*

*Người đẹp qua cầu dạt gió Ngân Sơn  
Hoa bắp rung lòng phấn mềm nên hạt  
Về thăm lại một lời già bạn  
Câu hát xa xăm đoán khúc tang bồng!*

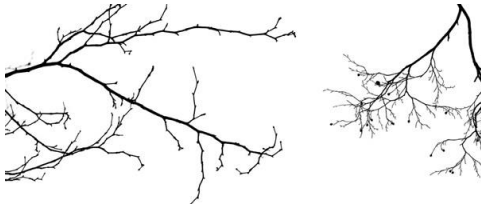
*Chợt thấy em về trong những thình không  
Hòn yến thơ... thuyền ai độc mộc  
Ngòi Ô Loan vàng rây ánh ngọc  
Vời sa mưa con nước đã ngẫu  
Những thân cò dò dẫm nông sâu  
Thương phận mình sò đen đỏ huyết...!*

*Cự thạch bình nguyên trên đồng - núi biếc  
Vạt áo hoa thơm hương lụa Tuy An*

Báo Phú Yên đăng ngày 30/09/2018



❄ *Như một dòng sông*



## *Cây Hòa*

*Có một chiều tôi về qua Lạc Đạo  
Em xưa còn hong muện một lời ru  
“À... à, ơi... có đôi còn sáo sậu...”  
Gió đang còn nồm đưa lời tình đã nẫu  
Bờ duối thương làng, tre đổ bóng hàng cau...  
Đếm những ngày xa, tôi quỳ bên Giếng Hậu  
Đong ngọn buồn vui em quang gánh Dốc Phường  
Xa bờ nhớ, mòn trăng côi Suối Lạnh  
Thấu bãi gàn, với hạnh nguyện cố hương...!*

✧ *Hoàng Cường*

*Ngang Phú Thứ thương chợ quê màu đất  
Hương Sen nàng còn đơm lúa đồng xanh  
Về Hòa Đồng tri tâm tình bạn hữu  
Ôn cố nhân xa ngái một miền thương!  
Bên nhánh chiều em đã vàng bông bí  
Đêm Đồng Bò tôi chuốc chén lưu xuân  
Nghe ngàn xưa về gió chuông cổ tự  
Bàu Hương lòng như trời khúc phân vân  
Chiếc lá rơi nghiêng níu thêm rêu cỏ  
Có nẻo sương chùng, tiếng cuộc vọng xa xăm...*

*Tây Hòa tôi vẫn lòng rộn rã  
Vẫn nắng ngày sông có rộng mênh mông?!  
Bước chân nào không qua ruộng nhớ  
Chợt hồng hoang bát ngát một Mỹ Lâm.*



## La Hai<sup>(1)</sup>

Nhớ chẳng em phỏ núi lên đèn  
Công sở lắng im trườn lên đồi vắng  
Ngày đổ dốc bụi mì xanh yên lặng  
Lô xô nhà, cũ mới chen nhau  
Cấp rập cỏ hoang lấp loáng đường tàu  
Hơi thở ngàn xưa khẽ rung tàn me cổ thụ  
Chiếc cối đá già nua lịm mình trong lá ủ  
Lặng lẽ mùa đi, biển biệt bến Hà Bằng...!

La Hai của một thời xa!  
Mẹ chạy loạn gánh con hai đầu thúng dạt chợ  
Đông Tròn  
Cha thờ bát sứ men xanh xuôi triền Phong Niên<sup>(2)</sup> gió  
La Hai của một thời trai!  
Thềm ly cà phê đen mòn con dốc nhỏ  
Cọng lá tre vàng róc ráo gió mùa nam  
Giai điệu cũ mềm vỡ vạc đời tranh  
Cây ghi ta hở thùng hong buồn bên hiên nắng...

## La Hai

Trắng đôi đất bạc  
Khoảng xanh nào khát giọt nước mùa khô  
Xói lở ngàn khe nhưc nhối mưa rừng  
Rồi tất cả cũng tìm về sông Mẹ<sup>(3)</sup>  
Cho dịu dàng em chiều cầu Mới hanh hao!

La Hai bạn! La Hai tôi!  
Khúc du hương mùa nhớ  
Phố bụi hoang hồ, chợ cứ phiên  
Cố quận nào xa như vệt khói huyện...

La Hai tồn sinh  
Thị trấn đưng đại hồn nhiên em cố tích!

-----  
(1) La Hai: thị trấn trung tâm của huyện Đồng Xuân, tỉnh Phú Yên

(2) Phong Niên: thuộc xã An Định, huyện Tuy An, tỉnh Phú Yên giáp ranh với huyện Đồng Xuân

(3) Sông Kỳ Lộ đoạn chạy qua thị trấn La Hai có tên là sông Cái.

❄ *Như một dòng sông*



## *Sông Cầu*

*Có đôi bạn tôi về thăm lại  
Vườn dứa ai hoa đã trắng bờ thương  
Cầu Thị Thạc thì thào lời nhớ  
Bến Tam Giang níu bóng chị Hằng  
Em làng biển đợi trăng đan rớ<sup>(\*)</sup>  
Vịnh Xuân Đài phía ấy mưa giăng  
Con đường cũ ngựa quen lối cũ  
Nẫu còn thương nhớ nẫu Dốc Găng!*

✧ Hoàng Cường

Từ thuở trước Vũng Chèo, Vũng Lắm...  
Miệt mài chân động cát trắng mênh mang  
Lòng rộn rã tiếng trống trường vào lớp  
Làng biển nghèo tiếng hát vẫn xa ngân  
Ai đã thôi một ngày đứng lớp  
Bóng biển, mưa nguồn dạt gió phân vân  
Người đã xa ngõ ngày vàng cúc bướm  
Có rung lòng mỗi chuyến đò ngang?!  
Còn trong nhau mùi thơm cỏ dại  
Còn nồng nàn đêm biển mùa trăng  
Rời lặng lẽ theo sông về với biển  
Vị mặn nào đọng lại Tuyết Diêm

Mùa đã trôi bịn chần cầu đứng đợi  
Sông Cầu tôi xóm nhỏ bình yên.

-----

(\*) Ró là một dụng cụ đánh bắt cá của ngư dân

## *Chiều qua cầu Ngân Sơn*

*Chiều qua cầu Ngân Sơn  
Run run giọt nhớ  
Em ngày xưa lẫn khuất ở đâu đây  
Qua ô kính tôi lục tìm ký ức  
Khoảnh khắc nào sau tất bật mùa đi  
Đêm xa xăm bên hành lang ký túc  
Em dịu dàng ngọn cỏ sông Ngân  
Tôi lục cục vạt đất cày trên cánh đồng Nhà Phán  
Buâng quơ nói chuyện mùa màng  
Chợt vỡ òa, mùa thi không trở lại  
Tôi quay vòng theo những chuyến đi xa  
Em về mang mang khói rạ  
Cánh đồng chiều in dáng núi xa xôi  
Người về mười năm tâm trạng cũ  
Phường lưa ngàn xưa tơ giăng giăng...*

✧ Hoàng Cường

Chiều qua cầu Ngân Sơn  
Mùa khô loang áo mẹ  
Cù lao xanh xanh nổi giữa dòng  
Đàn bò bình yên gặm cỏ  
Gọi tôi về em chiều Ngân Sơn tràn gió  
Con đồ mảnh khảnh chạm vào lau  
Là đây em - Cô giáo làng bé nhỏ  
Vạt áo bay ngã nón qua cầu  
Dáng xưa cong ngọn gió  
Giường xe con đũa trước đũa sau

Xe qua cầu đong đũa điệu hát  
À, à ơi con sáo sang sông...!

## *Chiều xưa Nhân Mỹ <sup>(1)</sup>!*

*Tháng ba về, qua cầu Nhân Mỹ  
Bến xưa nàng xõa tóc đêm trăng  
Hồn cự thạch bờ tre lịm nắng  
Xô lệch chiều về phía không anh!*

*Sông cũng muốn dịu dàng nổi nhớ  
Sao còn cào bờ bãi xa xanh?!  
Thanh bình quá miền quê yên tĩnh  
Đò dọc, đò ngang một thuở nao lòng!*

*Em của ngày xưa - gàu nước mát trong  
Từng ngụm nhỏ một đời tôi uống cạn  
Cau đã bẹ trầu không ngắt đọt  
Con khát nào lay lắt một chiều quê...!*

✧ *Hoàng Cường*

*Cộng rom vàng níu bóng sơn khê  
Đường lên núi lòng riêng sỏi đá  
Mây lồi hện tìm nơi chấp vá  
Lấp loáng chiều nạm đáy sông côi*

*Tháng ba về, qua cầu Nhân Mỹ  
Người đẹp xưa dệt lụa bên cầu  
Nhân gian mãi là miền cổ tích  
Bến xưa còn, đá núi thương nhau!*

-----  
(1) Cầu Nhân Mỹ thuộc xã An Dân - huyện Tuy An -  
tỉnh Phú Yên.



## Xóm Ró<sup>(1)</sup>

Xóm Ró xuân rêu ngày đã cũ  
Khắc khoải ban mai đá xanh ngày  
Làng chài tóc rối khua nhịp thức  
Dừa chải vào trăng vọng tiếng đêm

Ai vẫn chờ ai nơi đầu sóng  
Nghe tình dào dạt bến bờ xa  
Nghìn trùng thương cảm mùa biển động  
Ngũn lòng thuyền thúng nhớ sông Ba!

Bọng giếng<sup>(2)</sup> đâu em năm cánh mỏng  
Thân còn đắp đổi đã tràn ời  
Rượt đuôi tình nhau qua đời cát  
Bàn chải vô tư nụ nắng cười...

*Ký ức hàng si<sup>(3)</sup> xưa cảm rĩ  
Bông bênh ngả mạn hóa đời rêu  
Còn đó trăm năm chân cỏ thắp  
Chập chùng bờ bãi những thương yêu!*

*Xóm Ró, xuân rêu ngày đã cũ  
Gọi tình nghe tiếng vỗ trùng khơi  
Người đi thương nhớ chiều phố bụi  
Dạt sóng, mùa xa mấy phận đời?!*

-----  
(1) Xóm Ró thuộc phường Phú Đông, TP Tuy Hòa, tỉnh Phú Yên

(2) Cây bông giếng còn gọi là cây dừa cạn

(3) Vào những thập niên 60-70 của thế kỷ XX, xóm Ró có một hàng si cổ thụ rất đẹp. Đây là nơi mà mọi người thường tìm đến để nghỉ ngơi ngắm cảnh.

Báo Phú Yên đăng ngày 28/04/2018

## *Phần 2*

# THƠ VIẾT CHO ĐỜI

---

### *Tiếng quê*

*Tiếng quê rất đổi thật thà  
Mà nghe thao thiết lòng ta bao đời!*

*Tiếng quê dù ở xa xôi  
Mà nghe như tiếng lúa đôi thì thào  
Tiếng quê giục giã trong lòng  
Giữa guồng phố chợ đục trong phận người  
Tiếng quê xa tít chân trời  
Thành danh cũng bởi nên người nhờ đâu?!*

✧ Hoàng Cường



Tiếng quê ruộng cạn đồng sâu  
Ngọt ngào rau đắng, bí bầu, me chua...  
Tiếng quê tháp thoáng đình, chùa  
Mái rêu, tường cổ gió lùa canh thâu  
Cuộc vui nào cũng tàn mau  
Chỉ còn tịch tịnh bên lầu trắng sương...  
Tiếng quê đêm lạnh, chiều buồn  
Nhành xuân một đóa vô thường tư không

Tiếng quê dội mãi trong lòng  
Còn câu lục bát mênh mông... cõi người!

## *Xin đừng đánh thức giấc mơ*

*Có những cuộc đời buồn như chiếc lá khô cong  
Đem khát khao đi vào giấc ngủ  
Xin đừng đánh thức  
Khi giấc mơ vừa chỉ mới bắt đầu  
Những giấc mơ nhọc nhằn xâm thực niềm đau  
Và ai đó xin khẽ khàng yên lặng  
Cho mộng huyền không phải dở dang...*

*Có những cuộc đời buồn như ngọn tâm xuân  
Vẫn cố vươn lên nở hoa xanh biếc  
Bạn và tôi cũng đôi lần hối tiếc  
Thực tại bộn bề chỉ muốn tìm quên*

*Có những nỗi buồn không thể đặt tên  
Đời đã sai rồi xin đừng sai nữa  
Tôi và bạn cùng dọn lòng mình đi nhé  
Nhận diện nỗi niềm  
ta cố nụ tâm xuân!*

## Vạn thọ hoa

Vạn thọ em vàng con phố nhỏ  
Giọt sương nào gọi sớm mai xuân  
Ngày bé dại đếm một thời gạo chợ  
Lặng lẽ đời em níu gọi người dung

Từ xa gái những miền quê yên tĩnh  
Em khiêm cung rục rờ đón xuân về  
Tết này quá nhiều hoa lạ đẹp  
Chậu nhựa nhỏ cầm tay  
Em giá mọn rung rung

Ai rào thưa nép dưới bóng lộc vừng  
Ai thấp sáng trên bàn thờ tiên tổ  
Em vạn thọ loài hoa dân dã  
Tết... tết này...  
Em thấp thoáng miền thương!

## *Thơ viết giữa mùa corona*

*Tiền biệt tháng Ba  
Ngực gái em mùi hoàng lan diu vợi  
Mắt nâu, môi trâm và tóc rối  
Ngõ ngày, hun hút mùa trôi...!*

*Tháng tư em, ta đợi  
Hoa cà phê trắng trời  
Mùa Corona  
Cho một ngày không gian dối  
Ai người, nhớ những phai phôi...  
Và khi thành phố đã không còn chật chội  
Ánh chiều dung bỗng đơn côi.  
Và em  
Và tôi  
Và tất cả  
Cùng nhìn vào sắc lá*

✧ Hoàng Cường

Niu một tiếng chim  
Những ẩn dụ tình  
Giữa mùa corona huyền hoặc  
Một loài hoa đã trắng  
Có một ngày, chợ xa...!  
Và em  
Và tôi  
Và tất cả  
Cùng lắng lòng  
Giai điệu chông chênh  
Khi những chuyến xe đã không còn chật chội  
Vắng thêm một người  
Thế giới có rộng hơn?!  
Và em  
Và tôi  
Và tất cả  
Cùng nhìn về phía tôi  
Cũng chỉ để chờ  
Một ngày mai  
Nắng lên...



## Những đứa trẻ lang thang

Những em bé

Tự nấu cơm cho mình bằng những gánh  
bã mía, rác đường

Những em bé

Tự may áo mới cho mình bằng mảnh chai,  
sắt vụn

Những em bé bán vé số

Mang hy vọng đổi đời cho bao người khác

Số phận các em biết ai đổi cho đây?

Những em bé sớm làm người hát xẩm

Với khúc ca ai oán đau thương

Buổi chiều mưa rơi rớt những cung buồn

Những em bé run rẩy khi thò tay vào túi xách

Chấp nhận những cú đấm, những bạt tai, đá đít

Và oằn người lên khi đã đến cơn ghiền...

✧ Hoàng Cường

*Trong thành phố  
Có biết bao em bé cơ cực không nhà  
giữa cuộc đời vật vã xót xa!  
Lũ trẻ nhìn tôi bằng ánh mắt  
như khẩn thiết van lơn  
như giận dỗi oán hờn  
lẫn cái nhìn ngờ vực...  
Và tôi cũng hiểu  
điều gì  
trong sâu thẳm đáy mắt  
cháy một niềm khao khát  
được yêu thương!*

## Với mẹ

(Kính tặng mẹ liệt sĩ LTR)

Tất cả những gì của mẹ cũng đều cũ kỹ  
Chiếc khay trầu, bình thủy không quai  
Ọp ẹp chõng tre bên bức vách xiêu  
Tấm ảnh cha hoen mờ vết ố  
Mảnh sân rêu loang lổ  
Chiếc cốc sành mòn nhẵn tháng năm  
Sợi khói vương hương đêm mùa hạ!  
Mẹ lo toan một nắng hai sương  
Trăn trở đêm thâu mấy mảnh đất vườn

Duy chỉ có một điều còn mới  
Chiếc áo con mẹ gấp kỹ trong rương  
Đêm nhớ nhung mẹ lấy ra ấp ủ  
Mùi mồ hôi con còn thoảng đâu đây

Hình như “nó” ngày hôm qua mới về thăm mẹ  
Nỗi đau này còn mới tinh khôi  
Quanh quẩn trong nhà đâu cũng thấy bóng con  
Trong tim mẹ “nó” vẫn còn bé bỏng  
Tự ngày xưa và mãi mãi “Con ơi”!

✧ Hoàng Cường

## Gọi đò!

(Kính tặng Thầy PQC!)

Trọng Thầy mới được làm Thầy!  
Sắt se những giọt mưa bay cuối mùa  
Đã bao nhiêu chuyến đò đưa?  
Tóc xanh rụng xuống làm mưa cho đời  
Qua sông ngoảnh lại mấy người?  
Bạc vôi xanh lá thối thời hư danh  
Công hầu khanh tướng đành hanh  
Ngồi buồn lặng ngắm bức tranh Đông Hồ...

Mờ xa một cõi hư vô  
Bên sông một tiếng gọi đò vọng sang!

## Thư gửi Bùi Văn Khâm

Đà Lạt ơi! Mi là người đến muộn  
Đất Lâm Đồng không chỗ chứa thơ mi  
Mi đi đâu ngày ta trở lại  
Mùa en-ni-nô hồ Xuân Hương cạn nước  
Đất dưới lòng hồ không phải đá xa-phia  
Từng vạt cỏ khát chờ mong cơn mưa mùa hạ  
Thương Đồi Cù của một thời hoang dã  
Hồ trung tâm giờ sắp hóa sông Seine...

Ta nhớ mùa xưa mưa phố núi ngút ngàn  
Giờ này mi ở đâu - cánh chim trời xiêu bạt?  
Rượu Tà Nung đốt lòng trai xứ Quảng  
Langbiang ngát ngưỡng mộng quan trường

Dù mi có là thị trưởng, giám binh hay tổng đốc  
Sống trên mây với những lời tâm bốc  
Sau một cơn say chỉ còn lại chán chường  
Ta vẫn phong mi là tiến sĩ văn chương  
Đời xem mi chỉ là tên rượu nát  
Dù hào kiệt mi cũng không thể làm gì được  
Đem núi Di Linh về lấp sông Vệ ư?

✧ Hoàng Cường

Hãy về thôi sông Trà Khúc êm đềm  
Mía Quảng Ngãi ngàn đời vẫn ngọt  
Đường phôi, đường phèn môi thôn nữ say men  
Hãy làm nón che đẽ con đường chiều mưa  
không thấm lạnh vai em  
Chừ liều rữ, liều ngàn đời vẫn rữ...

Ta là thế một giọt thơ của đất  
Chợt đến chợt đi giữa Đà Lạt muôn trùng  
Và ta biết mẹ mi ngọn đèn dầu hiu hắt  
Đuổi mi đi nhưng cũng ngóng mi về  
Ta thương mi những đêm lạnh tái tê  
Thân cố xứ đời ngụ cư bất tận  
Ta thương ta những chuỗi dài lặn đần  
Nói lên một niềm đau để che dấu một niềm đau  
Trăng đêm nay một mình ta dầu dãi  
Thơ chỉ một mình, rượu cạn đã từ lâu!

## *Thương cho người làm thơ!*

*Cẩn cỗ ngậm vành đêm suốt sáng  
Trở trần con chữ để mà chi?!  
Danh hảo rồi cũng tan bọt nước  
Cái nợ ba sinh quẳng nó đi*

*Bên chén trà thơm đang bốc khói  
Ô hay! Cụ Nguyễn nói câu gì? (\*)*

*(\*) Đã mang lấy nghiệp vào thân  
Cũng đừng trách lẫn trời gần trời xa*

-----  
(\*) (Truyện Kiều - Nguyễn Du)

✧ Hoàng Cường

## *Ngày xuân nhớ bạn văn*

(Cho BTV)

*Bạn văn dạt sóng phương nam  
Tình quê gửi chút ưu đàm ngày xuân  
Sau hè rau đắng phân vân  
Bí bầu chung vật vườn trần... cỗi nhau!*

## *Nhớ Yến Lan!*

*Thuyền đã đưa Yến Lan về bến  
Ông lái buồn còn đợi khách câu trăng<sup>(\*)</sup>  
Qua Bình Định mưa nghiêng chiều tháp cổ  
Sang sông rồi ai còn nhớ My Lăng!?*

-----  
(\* ) Bến My Lăng còn lạnh, bến My Lăng,  
Ông lái buồn đợi khách suốt bao trăng...  
(Bến My Lăng - thơ Yến Lan)



## *Bùi Giáng*

*Phù sinh  
một chuyến  
ngông nghênh  
Thi ông  
Bùi Giáng  
xuống nền  
văn hoa  
Vô thường  
giữa chốn  
điều ngoa  
Phủ tay  
rớt lại  
một tòa  
Thi ca.*

## Chợ quê

Chợ quê một góc vườn chùa  
Cũng hiên ngang phố, gió lùa mặt sông  
Chợ quê mấy mảnh tang bồng  
Áo hoa mây tằm ôm hông eo tròn  
Chị về góp tết mấy hôm  
Em trưng hàng họ cho đồn đãi nhau  
Chợ quê trông trước trông sau  
Phên thưa liếp mỏng, hàng cau lối mòn  
Kéo dao cùng với phân son  
Hàng xia, hàng xịn cũng còn hàng quê  
Lạt mềm trôi gót sơn Khê  
Chân bùn mẹ lấm, nấng nê thân cha  
Chợ quê thương lắm cụ bà  
Một sương hai nắng, canh gà đếm đông...

❄ *Như một dòng sông*

*Chợ quê góp nhặt đời sông  
Gửi về phố thị nỗi lòng người quê  
Chợ quê nặng nghĩa phu thê  
Tiếng trưa kẽo kẹt bộn bề gánh quang  
Chợ quê trăm mối lo toan  
Mẹ quê tất tả đã mòn đôi vai  
Dáng quê dạt bóng chiều phai  
Cái tôm cái tép, chân dài đã đoan...*

*Chợ quê cô Tấm hiền ngoan  
Mãi còn quả thị trong hồn Việt xưa!*

Báo Phú Yên đăng ngày 14/10/2018

## Tình xuân quê

Quê tôi mỗi độ xuân về  
Quất mai xuống phố rộn bề nhân gian  
Đường hoa hoàng cúc hanh vàng  
Vườn xuân mai nụ ngõ ngàng lung linh  
Có cô thôn nữ thẹn tình  
Trao hoa trao cả hồn mình vào xuân...!

Xuân Bính Thân 2016

## Trước thềm xuân

(Lục bát xuân)

Chàng xuân dạm ngõ nhà em  
Luạ là vương nắng chân mềm cỏ hoa  
Mà đông quuyến luyến chưa qua  
Nhành xuân riu rít điệu ca trừ tình.

## Đoản khúc quê!

Du hương hơn nửa phận người  
Đã chùng nông nổi ngậm ngùi yêu thương  
Chim huyền sợi khói quê hương  
Đông chiều lạc giọng cuối vườn mưa bay  
Em về trong ráng chiều rây  
Nghe hồn nhiên cỏ gót ngày đã xa...  
Bỗng dưng! nắng xế bốn ba  
Dấu xưa lông ngỗng<sup>(1)</sup> Kinh Kha<sup>(2)</sup>... chợ làng!

(1) Tích Trọng Thủy - Mỹ Châu.

(2) Kinh Kha là tráng sĩ người nước Vệ nổi tiếng với hai câu thơ chia biệt ở bên sông Dịch Thủy.

Báo Phú Yên đăng ngày 21/01/2018

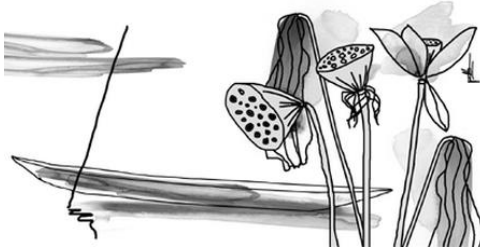
✧ Hoàng Cường

## *Đòng sông hoài niệm*

(Tặng chị Tuyết - lực lượng TNXP)

*Một trưa vàng hanh hao  
Dọc con phố nhỏ lao xao chuyển mùa  
Qua khung cửa nhỏ xanh thơ  
Cho em sống lại ngày xưa bạn bè*

*Triền đồi tím thẫm sim mua  
Con sông ngày ấy bây giờ về đâu?  
Nhớ ngày nắng lửa mưa ngâu  
Mái tranh vách nứa dải dầu xung phong  
Đại đội cũ người phố đông  
Yêu thơ Quang Dũng một lòng ra đi  
Em ngày ấy - tuổi xuân thì  
Lên rừng nào đã biết gì đâu anh  
Rồi một đêm nọ trăng thanh  
Bên sông có một chuyện tình nở hoa...!*



*Nhớ đêm lửa trại xa nhà  
Một vùng kinh tế hiện ra giữa rừng  
Tặng nhau một chuỗi hoa dùm (\*)  
Về xuôi mỗi đũa một vùng nhớ thương!*

*Bây giờ em đã ba con  
Bao nhiêu vất vả lo toan đời thường  
Trưa nay phố nhỏ nắng vương  
DÒNG SÔNG từ chốn lãng quên tìm về.*

Tuy Hòa, 6.1994

---

(\*) Cây dùm hay còn gọi là cây lộc vừng

✧ Hoàng Cường

## Chiếc lá

*Quần áo dù rách rưới  
Mũ dép có lồi thối  
Tâm như là chiếc lá<sup>(\*)</sup>  
Trên vạn nẻo luân hồi.*

-----  
(\*) Ý từ bài thơ Em trú đầu  
của Hòa thượng Thích Thông Bửu

## Xanh

*Phố xanh  
hoa đỏ muện  
Tình xanh  
cây biếc chồi  
Ta xanh  
con thuyền nhỏ  
Trôi giữa  
mùa trăng côi.*



## *Tâm sự với con trai*

Ngày sinh con ngày của gia đình (28/6)  
Thì con hỏi làm sao ba không nhớ  
Ba đã nuôi con nên vóc nên hình  
Sinh con ra ba tràn trề hi vọng  
Cực khổ can tâm, tay bế tay bông  
Ngày còn nôi ba giặt giũ phơi phồng  
Chăm cho con từng miếng ăn giấc ngủ  
Hơn một chút từng câu từng chữ  
Nhắc nhở con nút áo, khuy quần, dép mũ...  
Ba lo cho con “cậu ấm” đến trường  
Mỗi sớm mai ba thức dậy bên con  
Ba lo con ấm lòng đến lớp  
Những tưởng đời mình mật ngọt về sau...

✧ Hoàng Cường

Con đã sai ba nhiều lần khuyên bảo  
Con không nghe ba đời sẽ dạy con  
Nhưng như vậy con ơi cái giá là quá đắt!  
Trong lòng ba đau xót nỗi niềm  
Một trưa kia ba giật mình thức giấc  
Tiếng ho cậu sinh viên làm ba thẳng thốt  
Ôi đâu phải là tiếng ho con  
Đâu là con để ba kéo chăn đắp khế  
Lên ngực con, chàng trai nay đã lớn lắm rồi...

Ba đi xa lòng đắng không nguôi  
Con, con ơi! Phải sửa đi thói  
Đừng sai nữa cái giá đời đắt lắm  
Khi hiểu ra khổ lắm nghe con!

## *Tâm sự với con gái*

*Người ta bảo con gái rất thương cha!  
Con cũng vậy nhưng giờ con im lặng  
Nén tủi hờn con nắm chặt bàn tay  
Con quay lưng giọt nước mắt lăn dài...  
Điều mình nghĩ hôm nay ngày mai sai cũng có  
Ba không trách vì con còn tuổi nhỏ  
Nhưng rất buồn khi hiểu ra đã muộn rồi con!  
Không thể quay về đếm lại thời gian...*

*Con gái ba vốn dĩ rất ngoan  
Chỉ mỗi tội con sao bướng bỉnh  
Sẽ khổ nhiều vì cá tính con ơi!  
Ba nuôi con từ thuở còn nôi  
Cho đến khi con vào thời thiếu nữ  
Trong ký ức ba khi các con còn nhỏ*

✧ Hoàng Cường

Ba mẹ dẫn lên chùa, đến các chỗ vui chơi  
Nhanh chân sáo các con nâng theo từng bậc cấp...  
Ba la rầy mỗi khi con trễ học  
Nhưng trong lòng ba vui sướng chờ con đi  
Con cũng vậy tự hào vì có ba khoe bạn  
Con gái ba áo dài trung học  
Có ba đưa cũng vui sướng lắm thay  
Cuộc đời qua mau ngày lại đưa ngày  
Các con không đủ đầy như bạn bè chung lứa  
Nhưng ba đã làm tất cả trong khả năng có thể  
Ba la mắng cũng vì muốn con nên  
Sau làm dâu không bị nhà chồng nặng nề  
Giữa cuộc đời khi đối thế xử nhân  
Lần sau cùng ba đánh đòn con

*Con oán trách nhưng con không biết lòng ba  
dao cắt*

*Lỗi của ba kể ra cũng nặng  
Không chỉ được vợ, không bảo được con  
Nhưng một đời ba vẫn một chữ Nhân  
Con lí lẽ sao bằng ba từng trải  
Ai thương con bằng người đã sinh con?*

*Thêm chút nữa rồi con sẽ hiểu  
Bước đường đời về sau không còn ba chỉ dạy  
Con sẽ buồn vì không còn ba la mắng  
Mà cuộc đời không thể nào phẳng lặng  
Nghiệp duyên (\*) đều do mình gây tạo đó con ơi!*

-----  
(\* ) Nghiệp: Có thể do mình gây tạo từ nhiều kiếp trước, và có thể trong kiếp này mình làm sai mà không biết mình sai.

Duyên: Chữ duyên trong đạo phật bao hàm hàm nghĩa rộng về tất cả các hiện tượng sự vật trong cuộc sống...

✧ Hoàng Cường

## Tứ Bình (bốn mùa)

(bài thơ này dùng để viết chữ thư pháp)

*Xuân (hoa mai)*

*Cội nguồn thi hứng xuân hoa*

*Thanh tân năm cánh nở ra muôn trùng*

*Hạ (hoa lan)*

*Dẫu là vóc hạc thân hài*

*Chung chuyên nhan sắc anh tài nhân gian*

*Thu (hoa cúc)*

*Tơ vương sương lạnh nắng vàng*

*Hoàng hoa năm ấy thôn trang lại về*

*Đông (trúc)*

*Lắc lay khóm gió mưa mùa*

*Dấu rêu phong cũ hồn quê tự tình.*

*Bất chợt anh!*

*Thiên thu cổ độ...*

(Kính viếng hương hồn anh Vạn Hạnh!)

*Anh vội đi một chiều xuân nắng ấm  
Khép lại đời thơ thanh thản, yên bình...  
Ba vạn sáu ngàn ngày mới chừng hơn phân nửa  
Vãng cuộc chơi, đã một kiếp phù sinh!*

*Thầy dạy Toán há chẳng làm thơ được?  
Như nhiên anh! Đơn giản một phương trình  
Hoa sen trắng giữa cuộc đời gạo chợ  
Nước sông đầy rồi cạn có sao đâu?*

*Giấy mực thôi cũng ruộng cạn đồng sâu  
Đêm tịnh độ còn trở trăn câu chữ  
Vẫn đoan nghiêm thân tình nở nụ  
Vườn thi thơ bằng hữu chan hòa*

*Chợt thiên thu... một niệm Di Đà...!  
“Tâm sự đường tu” (\*) còn đang dang dở  
Vạn Hạnh thi huynh đã vô ưu thiên hệ  
Cổ độ bình sinh bằng lãng thi ca!*

## Trò nghèo

Nhớ mùa Hiến chương năm ấy  
Thầy cô ở một làng chài  
Học trò mang nhiều kẹo bánh  
Cô trò được bữa cười vui  
Khi về chỉ còn giấy vụn  
Niềm yêu còn dấu trên môi.

Rồi một ngày kia Nhà giáo  
Có cậu trò nhỏ đến chùa  
Thưa sư cho con vài đóa  
Sư ông nở nụ cười hiền  
Bó hoa tặng cô nhuận sắc  
Thức tâm đáy mắt cảm vui  
Tiếng chuông chùa làng ngân vọng  
Trang kính tháp thoáng bóng đời!



## *Hoa Pensée*

*Hoa pensée em dịu dàng cánh mỏng  
Rung rung bên đời  
Khao khát thương yêu  
Khao khát hiến dâng  
Khao khát mỹ miều...!  
La đà cỏ và vươn tìm nắng lụa  
Nhẹ nhàng hoa và rất nhẹ nhàng em!  
Những cánh bướm mang hình trái tim  
Như sứ mệnh tình yêu - Valentine huyền thoại  
Đến trong nhau bao điều chưa nói  
Tưởng chừng như em kiêu sa  
Nhưng không, em thuần khiết.*

*Tôi thấy em bốn mùa tím biếc  
Mênh mang một màu tím không buồn!*

Báo Phú Yên đăng ngày 18/08/2019

✧ Hoàng Cường

## Bản tình ca

### Blu trắng thiên thần!

(Kính viếng Hương hồn Liệt sĩ  
bác sĩ Đặng Thùy Trâm!)

Vê đây em! Vê đây em!  
Mía Quảng Ngãi ngàn đời vẫn ngọt  
Đường phôi, đường phèn môi thôn nữ say men  
Cây Thùy dương hát giữa rừng Ba Tư xanh  
Người nữ thầy thuốc anh hùng  
đi vào chiến tranh mang theo cả thơ và nhạc  
Em suối ngoan giữa mùa khô khát  
Vỗ về đồng đội yêu thương bằng ánh trắng blu!

Em của tuổi hai mươi vời vợi hương nhu  
Ôi con sông Trà Khúc dịu dàng  
Chảy qua miền Thiên Ấn<sup>(1)</sup>  
Nhật ký em! Nỗi niềm chiến trận  
Xin “Đừng đốt”<sup>(2)</sup>! Tình yêu và khát vọng!

*Bản tình ca dịu ngọt em, được gửi về  
từ một người bên kia chiến tuyến  
Blu trắng thiên thân em đi qua cuộc chiến  
Tuổi thanh xuân em, máu lửa khát hòa bình...!*

*Cảm phục em! Trang hào sử Địa linh  
Nhân kiệt em! Được vẽ lên từ màu áo trắng!  
Những trang đời viết trong thâm lặng  
Máu lửa chiến trường đã cho bạn cho tôi  
Tuổi hai mươi em! “...Mãi mãi cây đời”!*

-----

(1) Sông Trà Khúc, núi Thiên Ấn thuộc tỉnh Quảng Ngãi.

(2) Đùng đốt - Bộ phim do Đạo diễn Đặng Nhật Minh dựng lên từ Nhật ký Đặng Thùy Trâm

✧ Hoàng Cường

## Hạ vũ

(Viết cho anh bảy Nguyễn Hoàn Vũ!)

Về đối bóng giữa thư phòng vắng lặng  
Nhân ảnh sương giăng khó thuốc mắt cay  
Thèm nghe tiếng ghi ta của chính mình một thuở  
Di động chờ chuông thắc thòm chòm ngáy  
Ngày đã nắng chân xiêu phố bụi  
Công sở buồn ô kính mờ trông  
Còn đợi gì cơn mưa áp thấp  
Vần vũ hoang hồ tay với hư không

Chẳng hào kiệt cũng một đời ngang dọc  
Xuôi bắc ngược nam khách điếm tang bồng  
Giờ chéng choáng trong lã lừng tiếng bắc  
Tiếng chì rơi lưới vồng khuôn người



*Đỉnh Sám Hối vọng lời ca sơn nữ  
Đêm cô phòng đếm hạt mồ côi  
Còn thương nhau gửi chiều tóc ngắn  
Đợi mai nào giọt đắng môi khô*

*Nhật nhạn yêu thương cho ngày vật vờ  
Hắc bạch cõi người chỉ kinh thiên hạ  
Mây ngũ uẩn trái lòng sỏi đá  
Gỡ bóng đời ngã nón chân như!*

## Phần 3

# THƠ TÌNH

---

### Gọi đò

(Kính tặng Thầy Phạm Quốc Ca!)

*Trọng thầy mới được làm thầy!  
Sắt se những giọt mưa bay cuối mùa  
Đã bao nhiêu chuyến đò đưa?!  
Tóc xanh rụng xuống làm mưa cho đời*

*Qua sông ngoảnh lại mấy người?  
Bạc vôi xanh lá thối thời hư danh  
Công hầu khanh tướng đành hanh  
Ngồi buồn lại ngắm bức tranh Đông Hồ...*

*Mờ xa một cõi hư vô  
Bên sông một tiếng gọi đò vọng sang!*

Báo Phú Yên đăng ngày 19/11/207

## Bến sông xưa

### ta hát khúc yêu người

Ta nhớ người mang áo ra phơi  
Bầy cúc bướm rụng vàng hờn dỗi  
Ta vẫn chờ ai bên lối đợi  
Ngu ngơ chiều, ta hát khúc yêu xưa

Sông ngân còn dặt dìu ngọn cỏ  
Thương áo phai vật nắng chân cầu  
Con mưa muộn, dáng người cuối bãi  
Ta ngậm ngùi lay lắt ngàn lau

Ta còn thương loài hoa cúc dại  
Lũ mây ngày bóng núi buồn mưa  
Ta vẫn tím lục bình đập nhỏ  
Trào dâng chi sóng cả bờ hoang  
Rau muống đỏ thò tay ngắt ngọn  
Vớt làm chi trôi nổi phận bèo

Chiều Chí Thạnh mưa ngang núi dựng  
An Dân còn một nét thu phai  
Rồi hieu quanh con đường hun hút  
Quảng Đức tay thon, ta lựa nắng voan mùa.

✧ Hoàng Cường

## Mắt biển nào xa vời

Anh không còn tra trẻ  
Cũng không viết lên cây  
Thương con nước đã ròng  
Anh thường ngồi lặng lẽ  
Trước biển, ngày bão giông...

Anh, con còng tránh bão  
Khỏa sóng bờ cát em  
Biển An Ninh xanh lắm  
Bờ đá hồn sơ nguyên...

Nạm lời yêu lên đá  
Ru quên tim muộn phiền  
Mắt người thương xa vời  
Đâu bến lòng bình yên?!

## Xuyến chi

Xuyến chi hoa bên khung cửa nhỏ  
Nhớ ngày xưa dung dị quê nghèo  
Em có là em của thời hoa trắng  
Một bến sông nào anh mãi mang theo.



## *Đồi hoang em tím chiều tôi*

*Ngày ấy hoa sim em cài lên mái tóc  
Làng tôi nghèo lắm chỉ nhiều sim  
Đồi tím rừng hoang chiều tiễn biệt  
Em còn bé xíu tôi đã trai  
Chưa kịp trẻ trâu đời đã lính  
Quân phục bạc màu hoa chưa phai  
Có những chiều buồn tôi nhớ lắm  
Ngu ngơ tôi hát bài ca cũ  
"Ta vẫn chờ em dưới gốc sim già đó..."<sup>(\*)</sup>  
Đồi sim còn tím em về đâu?  
Tôi lại làm dân, lại làm thơ  
Có lần ven núi tôi tha thẩn  
Chạnh lòng nhớ lắm dáng ai mưa  
Hôm nay bất chợt tôi lại thấy  
Bóng dáng em tôi trên đồi hoa  
Sim em đã tím và tôi tím  
Màu tím không buồn chẳng mờ phai...*

---

*(\*) Lời bài hát "Thu hát cho người" của Vũ Đức Sao Biển*

## Ngày đó yêu người

Ngày đó, ta yêu  
Chỉ cóc, ổi, me, xoài...  
Con đường nhỏ, góc đời bé mọn  
Lòng rộn vui khi nghe tiếng cười quen  
Rồi tổ ấm, ta đan những sợi tình vô vọng  
Tìm chờ nhau... chiếc xe cũ, nát mem  
Món bình dân ta biết, ta thèm  
Ta nhìn miệng, nhìn người ăn ngon miệng  
Đêm chung chăn, ta tự lạnh phía mình  
Ngoài phố kia có người áo gấm  
Ta ước tặng người vương lụa cánh sen...  
Rồi một sớm, người đi không về nữa  
Ta lặng lòng, sợi khói màu lam...  
Người về nơi cuối trời xiêm áo  
Ta khản chiều... "Nơi ấy, bình yên!"  
Người về nơi cuối trời hoa nắng  
Ta nhủ lòng, thương nhé, sông quê...!

❄ *Như một dòng sông*

*Bên đường nhỏ, ta gánh đời thua thiệt  
Mua bán tình thương, lẫn nhạo báng đời thường  
Đêm buốt giá ta ru từng ngón dại  
Ngày mím môi ta nở nụ cười buồn  
Vót trăng khuya, nhật nhanh niêm riêng  
Đem chưng cất, gửi vào thu, mây trắng...  
Ta vẫn ta, bên triền sông vắng  
Hong đời mình lên những cánh vàng khô  
Ta vẫn ta, hoa hoang cỏ dại  
Ta tự ru ta  
Ru lại, những thật thà...  
Lặng yêu thương, lặng lẽ phù sa  
Về phía biển  
Sông hiền hòa muôn thuở.*

Tuy Hòa, 5 - 8 -2020

✧ Hoàng Cường



## Chân dung

*Tôi vẽ cuộc tình mình  
Ngờ nghệch quá trò chơi cách điệu  
Người phụ nữ của tôi chân dài nên đã đi xa  
Tôi ký họa tôi  
Đôi mắt dôi đêm hoài cũng mãi  
Bầy tóc rối như nhiều dấu hỏi  
Tôi vẫn tôi  
Nét đời nghệch ngoạc  
Chân dung cuộc tình mình  
Chê chán một khung trơ...*

-----  
Phố Tuy Hòa, sau giãn cách (24.06.2021) đã hoang vắng  
rời HC thì đã hoang vắng từ lâu)

## Niệm khúc tháng sáu

Tháng sáu em  
Tháng sáu tôi  
Tháng sáu nắng tràn phố hạ  
Tháng sáu rừng rức "Khúc mưa"<sup>(1)</sup>  
Giọt tư tương xanh lá  
Tháng sáu gọi buồn vũng nhớ xót xa  
Tháng sáu em gót hồng phố lạ  
Tháng sáu tôi ly cà phê đen đá  
Vai xuôi đời ngược nắng tìm nhau  
Tháng sáu wòm nụ nhỏ bên mùa  
Tháng sáu hoàng hậu hoa rừng chiều miên viễn  
Có khoảng lặng chùng chân góc hẹp  
Con mưa đời lặng lẽ trôi qua...  
Tháng sáu, mùa giãn cách<sup>(2)</sup>  
Nhân thế còn buồn  
Ta đứng giọt riêng ta.

-----

(1) "Khúc mưa" là một tình khúc của Phú Quang

(2) Thực hiện chỉ thị 15/CT - TTg từ 15 giờ ngày 24.06.2021 giãn cách trên toàn Tp Tuy Hòa

## Vườn xưa

Có một ngày ta về lại vườn xưa  
Người đi vắng vườn hoang phủ dụ  
Con dế buồn ru lời lá ngủ  
Lòng quặn đau  
Hoang phế cuộc tình khờ  
Trắng bàn tay chiếc lá nhỏ ngu ngơ  
Con chim nhỏ đã tìm nơi trú ngụ  
Ta trú đâu mùa trắng xuyên chi  
Đâu anh đào  
Còn khung nhớ ngày mưa  
Hoa đã tím tím một ngày dĩ vãng  
Ta thương ta  
Nhánh chiều khô khát  
Lời thương nhau  
Ta hành khát mùa xưa...

## *Đợi*

(Cho Trương Như!)

*Ta đợi em  
Mòn cung mùa phố hạ  
Mòn sớm mai, đơn độc một chỗ ngồi  
Giọt cuối cùng ngọt đắng lịm bờ môi  
Ta đợi em  
Lặng gió qua đời  
Em xa xăm chợt tan, chợt hiện...  
Xanh nõn ngày  
Nắng động tiếng chim côi  
Em vội đi  
Vỡ vàng hiên vắng  
Mùa đang về trên nhánh tường vi  
Khẽ khàng thôi, rung rinh bầy cúc bướm  
Vàng hoa nhau  
Còn biếc lối yêu về  
Hồn nhiên nhé, nụ cười ai thoảng gió  
Bến sông nào ta hát khúc du miên.*

✧ Hoàng Cường



## Lời hứa

Người bảo chờ  
Nhưng rồi đã đi xa  
Nắng tháng ba hiền như hoa gạo  
Cháy hết mùa đỏ những mộc miên  
Ta lắng chiều  
Khản gió Du Uyên  
Chỉ lặng im qua đời  
Se sẻ  
Con chim nhỏ thôi bình yên nhé  
Ta ngậm ngùi sợi khói  
Uyên Nguyên.



❄ *Như một dòng sông*

## *Ngũ ngôn ngày giãn cách*

*Ngũ ngôn em đừng khóc  
Phố đợi người đón đưa  
Lối ngày thêm bước vội  
Hiên đời đan ngón mưa  
Thơ ơi, lau nước mắt  
Lặng im nghe hương mùa  
Lòng ta trang giấy thấm  
Thương một ngày, chợt xa...!*

## Lời ru

Rồi tháng bảy  
"Nắng thủy tinh"<sup>(1)</sup> vụn vỡ  
Pha lê nào nhưc nhớ những chiều vui  
Đâu ngày xưa, dáng ngời đã cũ  
Bên hiên tình nỉ nọt à ơi  
Lời hát ru thương cho giấc ngủ nhọc nhằn  
Những bản tình ca thành lời ru của vợ  
"Minh ơi! Ráng ngủ chút đi nha!"...  
"Còn tuổi nào cho em"<sup>(2)</sup>  
Còn tuổi nào cho ta?  
"Tuổi đã buồn"<sup>(3)</sup>  
Tình rồi sỏi đá  
Thành phố nào tóc em bay lá  
Tuổi uơng mơ đã tắt tả gánh gồng  
Gói ghém ước mơ dấu đút vào trong  
Bụng thì đói, bờ mi tràn nước mắt...



- *Ngủ đi anh.*

*Mình ơi. Cố ngủ chút đi...*

*Mặc "...ngoài kia mưa giông gió nổi*

*Ngoài kia mù khơi, ngoài kia bóng tối..."<sup>(4)</sup>*

*Tháng bảy rồi*

*Vườn khuya mờ lối*

*Lòng quặn đau*

*Ta thèm*

*Dù chỉ một lời ru.*

---

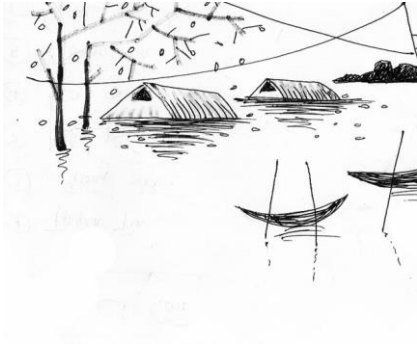
(1), (2) và (3) là những tình khúc của Trịnh Công Sơn

(4) Lời bài hát "Chuyện bình thường số 7" của Phú Quang

✧ Hoàng Cường

## *Chân dung ngày thiếu phụ*

*Từ em, ngày con gái  
Phác thảo tươi nguyên ký ức học trò  
Chưa vấy buồn và những âu lo  
Thời gian và cơn giông mùa hạ  
Nắn nét nguyệt cầm cho những thương vay  
Thoắt ảo hóa mộng đời giông bão  
Nhặt nhanh bình yên  
Bồng bề muôn phiền  
Cuộc người bán - mua, vay - trả  
Được - thua  
Yêu thương, chối bỏ  
Hận thù?  
Bến sông quê  
Cánh mùa thương  
Vừa đủ  
Người đàn bà  
Nhu nhuyễn  
Tình thu...*



## *Bến xưa*

*Bến thời gian thuyền đã xa bờ cũ  
Khói đốt đồng còn quyến luyến chân mưa  
Ai thơ dại một ngày xanh lúa non  
Ngày đã thu ta níu dậu bìm hoang  
Ngõ cũng buồn cổng khép hờ giãn cách  
Bờ tre già ru lại những nỉ non  
Hoa bắp rụng chiều vui nắng vãn  
Cỏ may chẳng vá áo đã mòn  
Em đã về đâu rồi phó lạ  
Góc quê nhà ta ấm lạnh vườn mưa...*

*Biết lấy gì để giữ lại  
tháng Ba em*

Màu áo xanh, mùa vàng hoa quá vội  
Ngoảnh lại nhìn, thôi đã một tầm tay  
Cây tầm gai, một thời nếm mật  
Ta tầm nhau, người xuôi bến sang bờ  
Còn bên lở, còn ta lau lách  
Người lựa là, ta thương lại một ngày xa  
Biết lấy gì để giữ lại tháng ba  
Nắng chôn cũ, hoa mọc miên vẫn đỏ  
Bến sông quê, ta xanh lại một ngày  
Ai nhớ về chôn cũ ta đây  
Chiều vẫn nắng, hoa xuyên chi vẫn nở  
Ta ru gì?  
Lời đá núi thương nhau...

✧ *Như một dòng sông*

## *Đêm giáng sinh văng chúa mưa mờ*

*Phố mưa rây, vai người có lạnh  
Ta hoang vu một Giáng sinh gầy  
Giáo đường còn giăng mắt mưa bay  
Chúa nhân từ cao xanh vời vợi  
Trong lạnh cảm một hình nhân đứng đợi  
Ngâm ngùi, thăm thẳm, những đơn côi  
Phố buồn mưa, đêm nhé phai phôi...  
Từ xa đã vốn làm thân du mục  
Vẫn lòng lành trước Chúa anh minh  
Tiếng dương cầm một tối lung linh  
Núi chân ai nguyện về Thánh lễ  
Người thánh thiện, ta quỳ trước bệ  
Chúa ban ta một kiếp làm người  
Không là con chiên, ta ngoan hiền đến vậy  
Đời biển dâu ta trắng một lời ru  
Ngày No-en, đêm Chúa mưa mù  
Ai tội lỗi, ta lưu vong giữa phố  
Có tội đồ, ta lạnh một đêm mưa?  
Trên ngói cao từ tâm lan tỏa  
Ta trót vui trên một nhánh thông gầy  
Lời tự tình chúa có nào hay  
Ta vẫn tin trên cao: Thiên Chúa!*

(Ký ức đêm No-en thành phố Tuy Hòa, 24 -12 - 2020)

✧ Hoàng Cường

## Tự thú

Lũ trẻ chơi hát tuồng  
Không đứa nào nhận mình vai ác  
Sân khấu cuộc đời  
Ai dám tự nhận mình là Lý Thông?  
Khép cánh màn nhung  
Ai người sám hối?

## Vẫn còn mùa hạ

Vẫn còn mùa hạ trong anh  
Khung trời kỷ niệm để dành đôi ta  
Con đường chiều ấy em qua  
Nắng gieo cánh bướm la đà áo em  
Tương tư giọt nắng bên thềm  
Dáng gầy e ấp, tóc mềm mi cong  
Dịu dàng như một dòng sông  
Tháng năm hoài niệm cõi lòng đa mang  
Bờ vai năm ngón tay đan  
Ru tròn một giấc mộng vàng xa xanh

Vẫn còn mùa hạ trong anh  
Câu thơ năm cũ vẫn dành... cho ai!



## Ngày đó yêu người

Ngày đó, ta yêu  
Chỉ cóc, ổi, me, xoài...  
Con đường nhỏ, góc đời bé mọn  
Lòng rộn vui khi nghe tiếng cười quen  
Rồi tổ ấm, ta đan những sợi tình vô vọng  
Tình chờ nhau... chiếc xe cũ, nát mem  
Món bình dân ta biết, ta thèm  
Ta nhìn miệng, nhìn người ăn ngon miệng  
Đêm chung chăn, ta tự lạnh phía mình  
Ngoài phố kia có người áo gấm  
Ta ước tặng người vương lụa cánh sen...  
Rồi một sớm, người đi không về nữa  
Ta lặng lòng, sợi khói màu lam...  
Người về nơi cuối trời xiêm áo  
Ta khản chiều... "Nơi ấy, bình yên!"  
Người về nơi cuối trời hoa nắng  
Ta nhủ lòng, thương nhé, sông quê...!  
Bên đường nhỏ, ta gánh đời thua thiệt

✧ Hoàng Cường



*Mua bán tình thương, lẫn nhạo báng đời  
thường*

*Đêm buốt giá ta ru từng ngón dại*

*Ngày mím môi ta nở nụ cười buồn*

*Vót trăng khuya, nhật nhạt niềm riêng*

*Đem chung cát, gửi vào thu, mây trắng...*

*Ta vẫn ta, bên triền sông vắng*

*Hong đời mình lên những cánh vàng khô*

*Ta vẫn ta, hoa hoang cỏ dại*

*Ta tự ru ta*

*Ru lại, những thật thà...*

*Lặng yêu thương, lặng lẽ phù sa*

*Về phía biển*

*Sông hiền hòa muôn thuở.*

Tuy Hòa, 5 - 8 -2020

*Về thôi em!*

*Đêm đợi, xuân chờ...*

*Về thôi em! Ngày tháng phân vân  
Khóa nỗi niềm, lắng lòng thanh khiết  
Mùa đi thương nhớ gieo lộc biếc  
Còn mãi trong hoa hạt sẽ mầm!*

*Về thôi em! Gõ nhịp tang bồng  
Quê đã nhớ khúc du hương mùa cũ  
Ngày cũng vui vàng hoa cải bên sông  
Chim nhớ núi tìm về tổ ấm  
Rừng vội xanh cho kịp sang mùa  
Bờng hé mở nụ đời chúm chím  
Ngõ ngàng xuân đan ngón tay mưa  
Phố đã hoa chờ ai khoe sắc  
Thêm chút vàng cho ấm vườn quê...!*

*Về thôi em! Đêm đợi, xuân chờ  
Gom cả những yêu thương mùa trước  
Hong đời lên rêu cỏ hoang vu  
Làm cánh nắng thấp tình xuân lá biếc  
Về thôi em! Thanh tân mùa khánh nguyên  
Cho đời nhau hoa trái ngọt lành!*

✧ Hoàng Cường

## *Khúc du hương mùa cũ!*

*Tôi viết cho em bài thơ 24  
Tháng giêng hai lựa nắng xuân thì  
Mùa hoa nhớ còn hồng môi thiếu nữ  
Bên rào thưa, thẹn nhé tường vi!*

*Tôi viết cho em bài thơ 24  
Chú mai lười vừa nở đêm qua  
Xuân đã vội cánh đời run rẩy  
Nụ tình xanh còn đọng bờ mi*

*Tháng giêng hai vừa tiễn mùa đi  
Còn thôn thức giọt buồn trên lá  
Ngày cũng vội, em trẻ tràng vương giả  
Sợ mai hồng khép lại mùa xưa!*

❄ *Như một dòng sông*

*Hai bốn nào cho những nắng mưa  
Thương lá nhỏ ngày xa không lại  
Bên hiên chiều buồn xưa quan ngại  
Gọi yêu về, chút nắng cầm tay*

*Gửi cho em mùa lá tre bay  
Nghe nhung nhớ vườn cà hoa chóng nụ  
Chiều đá núi gọi tình thiếu phụ  
Bên hiên đời chờ những buồn đi...!*

*Em ngày xưa an hạnh chiều nghi  
Rung rúc nắng gam đời lên óng ả  
Ngày đã vội, xuân chùng sang hạ  
Gọi nhau về...! Du khúc mùa xưa!*

✧ Hoàng Cường

## Hành trình về phía thời gian

Em và tôi cùng song hành về phía thời gian  
Hai cuộc đời hai gam màu không sáng  
Đêm có buồn nhưng vẫn ánh trăng loang  
Mỗi phương nhau vì sao đêm khúc xạ  
Nghĩ về nhau thôi  
cũng có chút ấm lòng...  
Thế giới nhân sinh vũ trụ mệnh mông  
Mỗi cuộc đời một hành tinh đơn lẻ  
Hương về nhau ánh nhìn ấm áp  
Trong đơn côi không cô độc hành trình

Tôi và em vẫn nhịp bước song hành  
Bên lề đời nhau  
Hai cuộc đời hai gam màu không sáng  
Đêm có buồn  
vẫn huyền diệu  
ánh trăng.

Báo Phú Yên đăng ngày 28/05/2017

## *Sắc hương gọi hạ*

*Đã nghe mùa gọi hương thơm phở  
Ngày tiễn xuân qua đón nắng về  
Hoa ổi trắng tinh màu áo trắng  
Lúa chột xanh hơn trắng nhớ quê*

*Lục bình trôi tím màu thương cũ  
Mười giờ đang đỏ mắt vườn xưa  
Tình thoảng gió nhẹ như hơi thở  
Nắng cũng buồn thương những ngày mưa!*

*Mong manh quá nhành ti gôn bé nhỏ  
Chút hồng đời còn chím chím môi nhau  
Bông dưng níu mùa xưa bé dại  
Lá thẹn thùa trong gió xôn xao*

*Em đan thanh một thời xa con gái  
Rung rinh vàng hoa cải chờ mong  
Mai, mai nhé...! lời buồn rêu cỏ  
Chuyện thường thôi hoa cúc bướm rung lòng!*

*Rồi nắng ám đời hoang xanh sắc biếc  
Nụ tình rơi kết trái sầu đông  
Anh thảo mềm đêm hương mở cánh  
Một mai nào... thức dậy tâm xuân!*

✧ Hoàng Cường

## Phượng vĩ mùa thương

Mùa hạ này phượng thả từng cánh đỏ  
Xuống đời tôi  
những giọt thơ buồn  
Chiều ghi ta lặng lẽ tiếng tơ buông  
Rồi hoang vắng treo tình ngày thơ dại  
Em cho tôi những phút giây sống lại  
Tuổi hai mươi  
khao khát  
mong chờ  
Xót xa nào khắc khoải những giấc mơ  
Em cũng vậy đời xanh đau kết trái...

Hoa thấp lửa thương người xa ái ngại  
Nắng không mùa phượng thắm đỏ rưng rưng  
Ngày đã xa

thôi nhé

ngại ngần

Đêm nhã nhạc

cung đời

đâu tiếng vọng

Em và tôi

hai phương trời

dạt sóng

Phượng đang mùa

hạ đã trong tôi!



## *Tháng trong mùa*

*Tôi yêu em sắc màu tháng bảy  
Phượng đang hồng và nắng vẫn xuân  
Ngày em qua bước nhỏ băng khuâng  
Hoa đỏ lối hoa cài lên tóc  
Thảm cỏ xanh hạt nước mắt trong veo...!*

*Tôi yêu em tháng bảy gieo neo  
Tháng bảy mùa thi mùa đi không trở lại  
Thắc thỏm sân trường bè bạn lo nhau  
Tôi yêu em tháng bảy mưa ngâu  
Mưa bông bột thơm tình thơ lên nắng  
Thả giọt dài theo những tháng ngày xa*

✧ Hoàng Cường



*Tôi yêu em thắm bảy nhiều hoa  
Nhưng thương nhất vẫn là màu của phượng  
Lối học về hoa nhè nhẹ buông tay  
Ước mơ nào còn xanh lá trên cây  
Mà cánh đỏ đã nói lời tiễn biệt  
Mây thiếu nữ cuối trời xa sắc biếc  
Xõa tóc chiều vương ký ức ngày xanh...!*

*Tôi yêu em thắm bảy qua nhanh  
Kỷ niệm nhỏ chỉ phượng còn cất giữ  
Mai xa nhé những mùa đời quá khứ  
Thình không nào sắc đỏ mãi trong nhau.*

## Hạ ơi, đừng vội sang thu!

Em ơi, mùa thu nay đến sớm  
Nắng vội vàng trên lá còn xanh  
Thành phố chợt buồn cơn mưa áp thấp  
Anh chạnh buồn thương mùa cũ qua nhanh!

Vài cánh đỏ còn rưng rưng tiếc nuối  
Đừng, Hạ ơi chớ vội sang mùa  
Lời già bạn tiếng ve còn thỏn thức  
Đã kịp gì đâu sao vội chia xa?

Cánh chim chiều thương sợi khói đồng quê  
Mang lời sông trên đôi cánh nhỏ  
Giọt thu vàng trong mắt ai ngày đó  
Để ai hoài thương cánh phượng rơi...

✧ Hoàng Cường



*Khoảng lặng nào rục sáng sau mưa  
Nghe xa vắng lời buồn rêu cỏ  
Dịu dàng nhẹ khúc thu em liêu đở  
Thấp lura đời nhau cánh phượng cuối mùa!*

*Giọt tình nào rơi giữa cơn mưa  
Mưa giăng mềm choàng mình lên cung hạ  
Rẽ đông chiều một dáng lưng ong  
Vót tìm hoài câu thơ đánh mắt*

*Chậm chậm nhẹ khúc thu em núi biếc  
Nghe xanh xao tiếng gọi đá vàng  
Bất chợt mùa, bất chợt xốn xang  
Bất chợt lạnh lòng mùa thu em vũ khúc!*

Báo Phú Yên đăng ngày 06/08/2017

## *Nghe mùa gọi hạ*

*Mãi miết ngày, ta nhớ người quá đỗi  
Nắng nơi đây cũng rung rúc bãi bồi  
Ta gói đầu lên cánh gió mờ cõi  
Mà ngỡ cánh tay người yêu dấu!*

*Yêu thương ơi, nỗi niềm đã nẫu  
Người về thôi, tháng bảy rung buồn  
Hoa cúc bướm nhớ người đã hạ  
Ta còn nhau khúc nắng tư tương!*

*Mùa đã nhớ bên sông vàng hoa cải  
Gió nam cô thôi thốc tháo đường thôn  
Hoàng hậu phố chùng như lơ lả  
Giọt ghi ta nhớ ngón tay thon*

*Ngày qua ngỡ gọi mùa đang hạ  
Mình chờ nhau đã mấy mùa thương  
Đan ngón tay đứng bên chiều nghe nắng  
Xin an yên cho trọn cuộc người!*

✧ Hoàng Cường

## *Em ở đâu?! Mùa thu...*

*Em và tôi cùng tuổi thơ đồng nội  
Cùng chung nhau những mảng tranh quê  
Những trái rìng chát chua cũng ngọt từ kí ức  
Những suối nguồn chảy mãi tháng năm xa...!*

*Rồi từ đó, em xuôi về phố lạ  
Mang theo dòng sông và những cánh buồm  
Tôi khắc khoải trong từng lặn đạn  
Nghe mùa về tìm những yêu thương!*

*Em ở đâu? Mùa thu ngát hương  
Nơi em qua có còn bầy chim sẻ  
Giấc mơ trưa có còn thơm hoa dẻ  
Đất có còn nồng sau những cơn mưa?*

*Em ở đâu? Mùa thu nắng thưa  
Khung cửa nhỏ có giọt buồn trong vắt  
Tôi ngẩn ngơ trước cánh đồng vừa gặt  
Sợ khói lam chiều đồng vọng phía thu.  
Tôi còn mắc nợ mùa thu (\*)*

*Tôi trót vay một góc trời bên phố  
Nên ánh nhìn khắc khoải phía chân quê  
Em ở đâu mùa thu bé dại  
Mùa yêu thương em có nhớ tìm về?*

*Tôi trót yêu loài hoa cúc dại  
Nên mùa thu cứ đến ngại ngần  
Mùa hoa nhớ, nắng cũng vàng hiên nhớ  
Những nỗi niềm xưa cũ, bỗng dưng...*

*Tôi trót làm một kẻ thường dân  
Nên thương người phu đêm quét lá  
Góp những tàn phai, những băng khuâng  
Em là tôi mùa thu hiến dâng!*

*Cành hoa nhỏ thương bàn tay nhỏ  
Con đường quen, hạt mưa rất trong  
Tôi đi qua cánh đồng cuộc sống  
Thấy mình còn mắc nợ mùa thu...!*

-----  
(\* Ta mắc nợ mùa thu một bài thơ gió lạnh sương mù  
(thơ Nguyễn Văn Thiên)

✧ Hoàng Cường



## *Em về, một chiều kia nhan sắc*

*Ngày trôi qua nhanh quá phải không em?  
Nhưng vẫn chậm khi lòng mình mong đợi  
Thu vàng lá cho một ngày nữa tới  
Ta vàng nhau cho khắc khoải yêu thương*

*Vườn chợt nắng cho hoàng hoa mở cánh  
Đã ngâu rồi còn thỏn thức giọt xa  
Em chợt hiện giữa cung mùa thanh khiết  
Ngày dịu êm ru muộn cuộc tình gầy*

*Phố đã xưa đường nhỏ vẫn xanh cây  
Thương nhớ cũ khẽ khàng wòm lưa nắng  
Em về, một chiều kia nhan sắc  
Cho bình yên huyền mộng cõi người.*



## Sớm đông

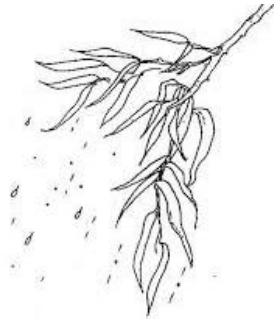
Một sớm mùa đông  
Em ra đi  
Con mưa còn để lại  
Long lanh đời giọt xanh trên cây  
Con đường nhỏ tiếng mưa lẳng lại  
Cát mịn màng in dấu chân em  
Bờ dương liễu xanh trong nắng sớm  
Vũng nước gầy nắng đọng tiếng chim.

Một sớm mùa đông  
Em ra đi! Con mưa còn để lại  
Sáng trong anh một khoảng trời êm  
Đừng rung nữa tơ vàng óng ả  
Chú nhận con đừng vá làm chi

Một khoảng trống không gì lấp nổi  
Cứ để gió ùa qua ngập lối  
Chao cánh hoa, hạt nước rơi theo  
Thấm vào cát hồng đôi gót nhỏ...

Em ra đi! Những giọt mùa đông  
Còn rơi suốt con đường quen thuộc  
Lặng lẽ thôi! Mưa ngấm vào lòng.

✧ Hoàng Cường



## Chớm đông

Rồi những ngày thu cũng lặng lẽ đi qua  
Những cánh nắng cuối cùng cũng tìm nơi trú ngụ  
Anh thềm một chiều đưa em về qua con đường cũ  
Về với yêu thương da diết gọi mùa  
Cuối thu rồi phía ấy giăng mưa  
Mà cúc bướm còn rung vàng khúc thức...!

Em về nhé! Kẻo mùa thu qua mất  
Đông vội gì sao không đợi mùa đi  
Thương vạt nắng còn hong buồn trên tóc  
Mắt nâu hiền vời vời những ngày xa...!

Em về đâu, một thời tóc rối?  
Ta ngỡ gác chiều đông bên bờ lá dổi  
Thương mùa, hun hút gió heo may...

Báo Phú Yên đăng ngày 04/11/2019

## *Cảm thức của ngày đông!*

*Xin trả em về một thuở sơ nguyên  
Trong trẻo lắng tiếng chim kêu mỗi sáng  
Vũng nước gầy con mưa mùa hạ  
Những băng quơ tiếng thì thầm của lá  
Lời yêu đầu vị ngọt cỏ mùa xanh!*

*Tình uơm nắng lên vàng thu ngõ nhỏ  
Để em về hong sách vở bên hiên  
Nỗi buồn xưa dường như thoảng gió  
Không trữu buồn mây xám ngày đông*

*Xin trả em về với những băng khuâng  
Ước vọng yên bình, nỗi buồn thanh thản  
Mưa thánh thoát giọt đời tĩnh lặng  
Trái tim nguyên lành, giọt nước mắt trong!*

*Xin trả em về nguyên vẹn tang bồng  
Và nắng ấm khúc giao mùa lá biếc  
Vẫn tinh khôi giọt mùa đông tiễn biệt  
Nụ xuân thì hé mở cánh đêm xuân!*

## Màu xưa

Em quay lưng về phía thời gian cánh trắng  
Giấc mơ xưa dịu dặt con đò  
Anh một đời góp nhặt ước mơ  
Nhưng không đủ để yêu thương quay lại!

Ngày đã xa miền thương quan ngại  
Chút nồng nàn đã dạt sóng chân mây  
Anh một đời lộc biếc lá xanh cây  
Ủ mầm xanh trong đông về trụi lá

Em chới bỏ một mùa đông buốt giá  
Ai giọt dài đếm những ngày mưa  
Mùa trở gió vòng tay không đủ ấm  
Bỗng mai nào nào thức dậy một hoàng hoa

Bão đi qua cây cành tan tác  
Ngõ liêu xiêu nắng vẫn đường quê  
Chợt thì thâm loài hoa bé dại  
Tiếng yêu thương chim gọi bạn sau hè!

## Đêm biển xa!

Mai em đi! Biển và anh ở lại  
Con sóng buồn con sóng trở trăn  
Ánh đèn phố hắt giọt tàn lên sóng  
Chợt vỡ òa những huyền ảo lung linh

Mai em đi! Đêm lạnh trở mình  
Xao xác gió con đường côی cút quá  
Ngõ bìm ngoan phố lẳng mưa hoa  
Nghe biển biệt tay thon lối nhỏ  
Khỏa cát vàng đâu dịu nổi chia xa  
Ró<sup>(1)</sup> đợi trăng mòn vai lưới rộng  
Gềnh đã sương đá ngen ngào lau  
Đêm gạn lòng, biển lạnh đi nhé  
Đừng còn cào xâu xé bờ đau...!

Mùa thánh nguyên! Biển cùng anh ở lại  
Bến lặng lòng khơi đỏ mắt thuyền xa  
Ôm thành phố vào lòng đêm dịu dặt  
Dã tràng se nông nổi ngày qua  
Thùy dương xỏa tóc huyền tình tự  
Lời hát ru từ thuở xanh nào  
Còn vọng mãi ngàn năm trên sóng  
Cho bãi bờ se sát niềm nhau!

-----  
(1) Ró có nơi gọi là vó - dụng cụ bắt cá của ngư dân

✧ Hoàng Cường

## *Viết cho mùa nhớ!*

*Trang thơ em viết cho mùa nhớ  
Lời yêu thương một thuở xanh nào  
Đò ngược nước chòng chành ký ức  
Lắng muện phiền gửi gắm chiêm bao*

*Trang thơ em viết cho miền nhớ  
Ngày đã xa hoang hoải tìm về  
Dịu nắng sớm thoảng hương đu đủ  
Trái đồng chiều sông cuộn lối quê*

*Trang thơ em viết cho ngày quá vắng  
Đã vời xa thời thiếu nữ uơm buồn  
Giọt nước mắt trong, thảm cỏ xanh  
phượng đỏ...  
Những nỗi niềm và những yêu thương!*

*Trang thơ em viết cho ngày đã cũ  
Thức hoa vàng, dậy gió nam non  
Về em nhé! Vá loang kỷ niệm  
Áp trắng ngàn ủ mộng ngày xuân!*

## Lời sông

Em mang lời sông về cuối phố  
Để lại sau lưng dáng núi im nghiêng  
Nước không sánh sao chòng chành mây biếc  
Gió ai buông đánh vỡ bóng trăng huyền!

Gạo tám xoan thơm nồng hương của đất  
Cơm tấm, ổ rom thương lắm ao bèo  
Em đong hồn mình sau cửa kính  
Lững lơ anh không biết chón buông neo

Dậu cúc tần bao lần xiêu vẹo  
Chiều heo may sờ soạng ngõ hoa hoa xoan  
Đừng rơi nữa mưa và hoa tím  
Thấp lá vàng gom chút nắng chiều loang

Và đem rải lên gam đời óng ả  
Để đêm về ru nốt giấc mơ hoang...

Em mang lời sông về phố thị  
Sông bao mùa bạc nước đãi bồi  
Hạt cát vụn mình về bên lở  
Chiều cảm cảm ai đãi gió bên bồi...!

Báo Phú Yên đăng ngày 09/07/2017

✧ Hoàng Cường

## Mười năm

Mười năm về tắm ao nhà  
Lẳng mình trong chón phù hoa quê mùa  
Chẳng còn tính chuyện hơn thua  
Em đi, ta mảnh vườn chùa bỏ hoang

Mười năm phai nhạt phấn son  
Bút nghiêng danh phận chỉ còn chiêm bao  
Côn trùng đêm hát đồng dao  
Ta ngồi nghe tiếng thì thào vườn khuya

Mười năm nợ chất đam đìa  
Hôn thơ nghiêng ngửa giữa bia miệng đời  
Đé mèn cất giọng lạc loài  
Thương thời hành hiệp qua rồi còn đâu!

Mười năm ruộng cạn đồng sâu  
Tóc xanh giờ đã nhuộm màu thời gian  
Một chiều mây trắng bay ngang  
Tài hoa năm cũ khẽ khàng ly quê.

Báo Phú Yên đăng ngày 20/08/2017



## *Đời có nhau!*

*Đời có nhau đêm không dài nữa  
Biển ngoài kia không nín gọi bàn chân  
Trăng nhớ bạn trăng vàng ô cửa  
Chợt thẹn thù khi em vội hôn anh*

*Đời có nhau lúa bông non xanh  
Cây hồn nhiên cười trong mắt phố  
Đời có nhau thu hồng - hạ tía  
Đông nồng nà thương - xuân mếm mộ trắng*

*Đời có nhau rừng núi dung dăng  
Đồi hoang lạnh rủ nhau về dung dẻ  
Và sông suối cũng vươn mình khe khẽ  
Biển trùng trùng vỗ cánh buồm ngoan*

*Đời có nhau trái đất rất tròn  
Bầu trời lớn vuông đầy tim nhỏ  
Thế giới nhân sinh xích xiềng tháo bỏ  
Hoa cỏ hòa vũ điệu chim muông*

*Có nhau cùng vun xới yêu thương  
Chùa xưa nhé chung nhau chiêm bái  
Đời có nhau nông phu cấy hái  
Trẻ rộn vui no ấm phố hoài...!*

*Có nhau cùng mật ngọt hương đời  
Ngày nhuận sắc uyên nguyên hoa kết kết trái!*

✧ Hoàng Cường

## *Trên những chuyến xe khách ngày cuối năm*

*Khi những đóa hoa tươi đã rộn ràng vào phố  
Những cửa hàng đã rực rỡ sắc màu  
và nhà nhà đều đã rất tinh tươm  
Thì những chuyến xe cuối cùng  
cũng vẫn còn lăn bánh  
Đưa những thân phận, những cuộc đời  
từ xuôi ngược vào xuân*

*Trên những chuyến xe đông  
Những sinh viên đang tung bồng hẹn tết  
Nhưng công nhân nhật nhanh mồ hôi  
mang về quê chút thảo thơm từ đất khách  
Chị nhà buôn đang nhâm tính những lãi lời...  
Những lưu dân làm thuê tứ tán  
đưa về quê sản vật của muôn nơi  
Người lính xa nhà thăm nhớ mẹ!  
Cũng có người cuối năm rồi đánh bỏ xừ  
Ra đi lòng buồn như mưa đang rơi...*

*Còn tôi, tôi đang live stream tất cả  
Live Stream tất cả các tâm trạng, trong đó có tôi  
Bởi một điều giản dị:  
Tôi không thể đứng dưng với cuộc đời!*

❄ *Như một dòng sông*

## *Và như thế cũng đã là kỷ niệm*

*Em từ đâu chân trời viễn cách  
Chợt hiện chợt tan*

*hư ảo*

*xa xăm*

*Khi em đến cung mùa tỏa nắng  
Em vội đi xa vắng hoang chiều...*

*Ôi nụ cười lung linh đời cạn  
Ánh mắt nào khóa sóng trùng khơi  
Có gì đâu*

*chỉ có thể thôi*

*Và như thế cũng đã là kỷ niệm*

*Và như thế cũng đã là kỷ niệm  
Lấp lánh nỗi niềm*

*thanh thoát*

*mảnh trăng cô...*

## MỤC LỤC

Thay lời tựa! .....	9
<b>Phần 1. THƠ VIẾT VỀ ĐỊA DANH.....</b>	<b>15</b>
Có một ngày xa .....	15
Em có còn Hà Nội .....	17
của ngàn năm! .....	17
Dù chỉ một lần.....	19
Đà Lạt và Tôi .....	20
Đà Lạt và Em .....	22
Đôi ngôn cùng Đà Lạt .....	23
Đà Lạt đêm.....	25
Đà Lạt tình .....	26
Cầu Đôi (*) .....	27
Thành phố trẻ .....	29
Phú Hòa .....	31
Sơn Hòa .....	33
Sông Hình .....	35
Tuy An.....	37
Đông Hòa.....	38
Tây Hòa .....	39
La Hai <sup>(1)</sup> .....	41
La Hai .....	42
Sông Cầu.....	43
Chiều qua cầu Ngân Sơn .....	45
Chiều xưa Nhân Mỹ <sup>(1)</sup> !.....	47
Xóm Rớ <sup>(1)</sup> .....	49

<b>Phần 2. THƠ VIẾT CHO ĐỜI .....</b>	<b>51</b>
Tiếng quê .....	51
Xin đừng đánh thức giấc mơ.....	53
Vạn thọ hoa.....	54
Thơ viết giữa mùa corona.....	55
Những đứa trẻ lang thang .....	57
Với mẹ .....	59
Gọi ò!.....	60
Thư gửi Bùi Vạn Khâm .....	61
Thương cho người làm thơ! .....	63
Ngày xuân nhớ bạn văn .....	64
Nhớ Yến Lan! .....	64
Chợ quê.....	66
Tình xuân quê .....	68
Trước thềm xuân .....	68
Đoản khúc quê! .....	69
Dòng sông hoài niệm.....	70
Chiếc lá.....	72
Xanh .....	72
Tâm sự với con trai .....	73
Tâm sự với con gái.....	75
Tứ Bình (bốn mùa).....	78
Bất chợt anh!.....	79
Thiên thu cổ độ... ..	79
Trò nghèo.....	80
Hoa Pensée.....	81
Bản tình ca.....	82
Blu trắng thiên thân! .....	82
Hạ vũ .....	84
<b>Phần 3. THƠ TÌNH .....</b>	<b>86</b>

✧ *Hoàng Cường*

Gọi đò .....	86
Bến sông xưa.....	87
ta hát khúc yêu người .....	87
Mắt biển nào xa vời.....	88
Xuyến chi.....	88
Đòi hoang em tím chiều tôi .....	89
Ngày đó yêu người .....	90
Chân dung.....	92
Niệm khúc tháng sáu .....	93
Vườn xưa .....	94
Đợi.....	95
Lời hứa .....	96
Ngũ ngôn ngày giãn cách .....	97
Lời ru .....	98
Chân dung ngày thiếu phụ .....	100
Bến xưa.....	101
Biết lấy gì để giữ lại.....	102
tháng Ba em .....	102
Đêm giáng sinh .....	103
vắng chúa mưa mờ .....	103
Tự thú .....	104
Vẫn còn mùa hạ.....	104
Ngày đó yêu người .....	105
Về thôi em! .....	107
Đêm đợi, xuân chờ... ..	107
Khúc du hương mùa cũ! .....	108
Hành trình về phía thời gian .....	110
Sắc hương gọi hạ.....	111
Phượng vĩ mùa thương .....	112
Tháng trong mùa .....	113

❄ *Như một dòng sông*

Hạ ơi, đừng vội sang thu! .....	115
Nghe mùa gọi hạ .....	117
Em ở đâu?! Mùa thu... ..	118
Em về, một chiều kia nhan sắc.....	120
Sớm đông .....	121
Chớm đông.....	122
Cảm thức của ngày đông! .....	123
Màu xưa .....	124
Đêm biển xa!.....	125
Viết cho mùa nhớ!.....	126
Lời sông .....	127
Mười năm.....	128
Đời có nhau! .....	129
Trên những chuyến xe khách ngày cuối năm .....	130
Và như thế cũng đã là kỷ niệm .....	131

## **NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN**

Tầng 11, lô D29 Phạm Văn Bạch, Cầu Giấy, Hà Nội.

ĐT: (84.04). 62631706.

Fax: 04.39436024. Website:nxbthanhnien.vn; email:  
info@nxbthanhnien.vn

Chi nhánh: 145 PASTEUR, P6, Quận 3, TP.HCM.

ĐT: 028 39106962 - 028 39106963

## **NHU' MỘT DÒNG SÔNG**

(Hoàng Cường)

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc - Tổng Biên tập: LÊ THANH HÀ

Biên tập: NGUYỄN THỊ HẢO

Bìa: Quốc Việt

Tổ chức bản thảo: Đam Books Media JSC

Thiết kế, trình bày: Bá Nha - Nay Y Krur

Theo dõi bản in: Huỳnh Khang

### **Đơn vị liên kết xuất bản:**

**Công ty Cổ phần Truyền thông Đam Books**

Địa chỉ: Nguyễn Hà, Sơn Nguyên, Sơn Hòa, Phú Yên

ĐT: 02573 862 789

Website: [www.dambooksmedia.vn](http://www.dambooksmedia.vn)

*In 200 cuốn, khổ 13,5 x 20,5cm, tại Nhà in Trí Tuệ Việt,  
300 Trần Điền, Hoàng Mai, Hà Nội.*

*Số xác nhận ĐKXB: .... /CXBIPH/..... /TN.*

*theo QĐXB số .... /QĐ-NXBTN ngày ... tháng ... năm 2021.*

*In xong và nộp lưu chiểu năm 2021*

*ISBN: .....*